

ՀՐԱՄԱՆԱԿՈՒԹԻՒՆ ՀԻՒԽԱՅԻՆ ԱՄԵՐԻԿԱՅԻ ԱՐԵՒՏՍԵԱՆ ԹԵՍԻ
PUBLICATION OF THE WESTERN PRELACY OF THE ARMENIAN APOSTOLIC CHURCH OF AMERICA

ARCHBISHOP MOUSHEGH MARDIROSSIAN, PRELATE

Co-Editors: Very Rev. Fr. Muron Aznikian

6252 Honolulu Ave., La Crescenta, CA 91214

E-mail: INFO@WESTERNPRELACY.ORG

Very Rev. Fr. Barthev Gulumian

Tel: (818) 248-7737/8 Fax: (818) 248-7745

WWW.WESTERNPRELACY.ORG

ԺՐ. ՏՄԻ ՍԱՅԻՍ-ՑՈՒՆԻ 2009, ԹԻՒ 3

12th Year, MAY-JUNE 2009, No 3

Անձեր նուիրուած դուք սիրոյն Քրիստոսի,
Երկնաւոր նահատակ եւ կոյսեր իմաստուն...
Զեր մահով դուք նամբայ բացիք, որպէսզի
Ամէն մարդ կարենայ Աստուծոյ բարձրանալ:

O souls dedicated to the love of Christ,
Heavenly martyrs and virgins wise...
For with your deaths you opened the
Way that everyone may ascend to God.

ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆ

ԵՐԻԾԱՍԱՐԴՈՒԹԻՒՆԸ՝ ՄՏԱՍԵՒԵՌՈՒՄԻ ԱՌԱՐԿԱՅ

«Երիտասարդութիւնը մեր եկեղեցւոյ, մեր ազգին ու հայրենիքին եւ մեր բոլոր կառոյցներուն համար հարկ է որ դառնայ մմայուն ու հիմնական մտասեւեռում»:

Արամ Ա. Կաքողիկոս

Վերջին տարիներուն, ազգային եկեղեցական ընդհանրական մտահոգութենէ մղուած, եւ մեր համազգային կեանքը աւելի կազմակերպելու, հոգեւոր արժեքները եւ մեր հայու ինքնութիւնը անեղծ պահպանելու, պայծառացնելու եւ նպատակաւաց գործուղիելու նպատակաւ, Մեծի Տանն Կիլիկիոյ Կաթողիկոս՝ Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Արամ Ա. Վեհափառ Հայրապետը, իւրաքանչիւր տարին լուսարձակի տակ բերած եւ նուիրած է նուիրական արժեքի մը: Ան 2009 տարին նուիրելով երիտասարդութեան՝ հոչակած է «Երիտասարդութեան Տարի»:

Արդարեւ, Վեհափառ Հայրապետը, համազգային ընդհանրական նախանձախնդրութենէ մղուած, երբ 2009 տարին «Երիտասարդութեան Տարի» կը հոչակէ, բնաւ չ'առանձնացներ նախորդ տարիներուն մտասեւեռումի եւ լուսարձակի տակ բերուած՝ Աստուածաշունչի, Ընտանիքի, Հայ Դպրոցի, Հայ Լեզուի եւ Քրիստոնէական Դաստիարակութեան Տարիներու մարտահրաւերներէն, որոնք մնայուն եւ հիմնական արժեքներ են, սերտակցութեամբ ընդելուզուած, որոնց յաջողութեան եւ արդիւնաւետութեան գրաւականը յարատեւ միասնական նիզ, յանձնառութիւնն, գործակցութիւնն, ծրագրեալ աշխատանք եւ լծակցութիւն կը պահանջեն մեր բոլոր ծնողներէն, ազգային հաստատութեան կառոյցներէն, վարժարաններէն, հայ դաստիարակներէն ու գիտակից ամէն հայորդիէ:

Մայիսին գումարուած Թեմիս Ազգ. Երեսփոխանական Ժողովը, ինչպէս նաև Կրօնական Ժողովը Վեհափառ Հայրապետի կոչին ընդառաջելով, նախորդ տարիներուն նման այս տարի եւս, իրենց տարեկան աշխատանքի ծրագիրներուն մէջ, նկատի ունեցան «Երիտասարդութեան Տարի»ն արժեւորել Ժողովրդային ու Երիտասարդական լսարան-դասախոսութիւններեկոյթներով, ծխական ու դպրոցական շրջանակներէ ներս եկեղեցական յատուկ արարողութիւններով, աշակերտական հանդիսութիւններով, Երիտասարդաց Երգչախումբի համերգներով եւ Երիտասարդաց նուիրուած դաստիարակչական համագումարներով:

Որովհետեւ կը հաւատանք, որ Երիտասարդութիւնը տուեալ ոնւէ ազգի կամ Ժողովուրդի ողնասիւնն է: Գիտակից, ուսեալ եւ դաստիարակուած Երիտասարդութիւն մը փառքն ու պարձանքը կը հանդիսանայ զինք ծնող Ժողովուրդին:

Ազգերու, Ժողովուրդներու եւ պետութիւններու յառաջդիմութիւնը, հօրութիւնը, անոնց բանակներու թիւը, բանակը կամ մահասփիւ խորտակիչ համայնակուլ զինուժը չեն, այլ՝ սերունդներու հոգեւոր արժեքներով առողջ դաստիարակութիւնը, ընտանիք հասկացնութիւնն ու ընտանեկան բարոյական արժեքները, աստուածատուր առաջինազարդ շնորհներու ծաղկումը, արութեան անժամանցելի գործերը, մշակութային անժանգիրագործումները:

21-րդ դարը հաւանաբար կարելի է բնորոշել որպէս գիտական, արհեստագիտութեան

Եւ արմատական փոփոխութիւններու դարաշրջան: Շրջահայեաց եւ իրատես մարդու աչքեն չեն վրիպիր ներկայ աշխարհի հսկայաբայլ յառաջդիմութիւններն ու արմատական փոփոխութիւնները. ընկերամշակութային, բաղաբական, տնտեսական բնագաւառներէ, նոյնիսկ հոգեւոր ծիրէ ներս ակնյայտ են կրօնական արքնութեան եւ հոգեւոր զարթօնի երեւոյթներ, երբեմն ալ դժբախտաբար, հանդիսատես եւ ականջալուր կ'ըլլանի անոնց ծայրայեղական արարթներու պատճառած աւերներուն, որոնք կը գործուին Աստուծոյ, կրօնի եւ արդարութեան անունով:

Մարդկային կեանի ազնուագոյն գաղափարներն ու դրական, շինիչ ձեռքբերումները՝ իրագործումներն են եղած տեսլապաշտ ու գիտակից երիտասարդութեան մը, որոնք իրենց ուսումն ու գիտութիւնը ընծայաբերած են իրենց ժողովուրդի հոգեւոր, ազգային, մշակութային կեանի զարթօնին ու լուսաւորութեան:

Որպէս եկեղեցի, ժողովուրդի կրօնական, հոգեւոր, ազգային կրթութեան եւ դաստիարակութեան նուիրուած բոլոր դասակարգի պատասխանատուններուս սրբազն պարտին է համազգային նիգերով եւ կազմակերպ ծրագրով հովանաւորել, բազալերել, մղել եւ առաջնորդել մեր երիտասարդները, որ իրենց ապրած երկիրներու մէջ, բոլոր ասպարէզներէ ներս, հետամուտ ըլլան ու ճգտին բարձրագոյն ուսման եւ յաջողութիւններ ձերեն, միաժամանակ զնահատել, բազալերել, վստահիլ ու առիթ տալ երիտասարդներու, որպէսզի կրօնական, մշակութային, գիտական, տնտեսական, բաղաբական բնագաւառներէ ու մարզերէ ներս պարտականութիւններ եւ պաշտօններ ստանձնեն:

Արամ Ա. Վեհափառ հայրապետին հետեւեալ մտածումը, արտայայտուած «Երիտասարդութեան Տարի» հայրապետական իր պատգամին մէջ, որին հրամայական է, թէ՝ «Երիտասարդութիւնը մեր եկեղեցւոյ, մեր ազգին ու հայրենիքին եւ մեր բոլոր կառոյցներուն համար հարկ է որ դառնայ մնայուն ու հիմնական մոտասեւեռում»:

Այո: կը հաւատանք, որ երիտասարդութեան մէջ ազգի մը նախահայրերու ոգին կը քեւածէ: Գիտակից, լուրջ, նուիրեալ, ուսեալ երիտասարդութիւն մը ողնասիւնն է ազգի մը, նոր ու բարմ աւիւն ներարկող:

Եթէ կ'ուզենի հզօր հայրենիք կառուցել, պէտք է ուշադրութիւն դարձնենի երիտասարդութեան: Եթէ կ'ուզենի Հայց. Առաքելական եկեղեցին պայծառացնել եւ բարմացնել, պէտք է նոր առաքեալներ պատրաստել երիտասարդներէն:

Եթէ կ'ուզենի ուրոյն մշակոյթ ծաղկեցնել եւ հայուն ինքնութիւնը անեղծ պահպանել, պէտք է հայ ուսումնարաններէ ու կանաներէ ներս Սահակ-Մեսրոպեան ոգիին հաւատարիմ, Շնորհալիներու ու Նարեկացիներու հոգիով տոգորուած սերունդներ պատրաստենի:

Մարտահրաւերը ուղղուած է բոլորին: Օ՛ն, յառա՛շ...

EDITORIAL

THE YOUTH IS OUR FOCUS

"We must make the youth a priority issue for our church and nation. If we wish to strengthen the homeland, we must turn to the youth; if we wish to make the church more relevant, we must turn to the youth; if we wish to make culture flourish, again we must turn to the youth."

Aram I Catholicos of the Great House of Cilicia

Each year, a proclamation is issued by His Holiness Catholicos Aram I dedicating that particular year to a spiritual or national value, with the intent of preserving and fostering that specific value.

In this regards, at the start of the year His Holiness proclaimed 2009 as the "Year of the Youth". This proclamation does not supersede those of previous years, such as the Year of the Bible, Family, Armenian School, Armenian Language, and Christian Education, for these are all enduring and fundamental institutions and values whose preservation and advancement depend on our constant attention and joint efforts.

The Prelacy Representatives Assembly and the Religious Council have heeded the call of His Holiness and taken the initiative to organize appropriate observances and celebrations of the Year of the Youth within our parishes, schools, and community through religious services, student events, a youth choir concert, and an educational lecture series for the youth. All this because we believe that the youth is the backbone of our nation and the educated and knowledgeable youth is the glory of our forebearers.

The 21st century will likely be distinguished as an era of remarkable advancements and changes. We are already witnessing socio-cultural, political, and economic changes, as well as semblances of religious awakening and spiritual revival.

Throughout history, ideas and initiatives are brought to fruition by idealistic and educated youth who apply their education and knowledge for the religious-spiritual, national, and cultural revival of their nation.

It is the responsibility of our church and all affiliated bodies to encourage, impel, and guide our youth, all the while entrusting them with opportunities and leadership positions in our community life. We believe that in our youth lives the spirit of our forefathers and the potential to be worthy heirs.

In the words of His Holiness;

"If we wish to strengthen the homeland, we must turn to the youth".

"If we wish to make the church more relevant, we must turn to the youth".

"If we wish to make culture flourish, again we must turn to the youth".

The challenge is before us. Let us move forward.

**ՔՐԻՍՏՈՆԵԱՅ ՀԱՅ ԸՆՏԱՆԻՔ ԵՒ
ՔՐԻՍՏՈՆԷԱԿԱՆ ԴԱՍՏԻԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ**
(Շարունակութիւն Աախորդ թիւէն)

Է.-Մանուկները, եկեղեցւոյ եւ Համայնքէն ներս

Մ ե ր
ն ա խ ո ր դ
խ ո ր հ ր դ ա -
ծ ո ւ թ ի ւ ն ն ե -
ր ո ւ ն մ է ջ
ա ն դ ր ա դ ա ր -
ձ ա ծ է ի ն է
ը ն տ ա ն ե կ ա ն
մ թ ն ո լ ո ր տ ի ն
ն պ ա ս տ ո դ
ա դ օ ր ք ի ն
կ ա ր ե ւ ո ր ո ւ -

թեան ու շշտած անոր դրական ներգործութիւնը մանկան հոգեխօսութեան եւ կազմաւորման տարիներուն: Միաժամանակ թելադրած էին ծնողներու՝ իրենց կեանքով բարի օրինակ ըլլան, ծնողական պարտականութիւններու եւ պարտաւորութեանց նկատմամբ լուրջ վերաբերում ցուցաբերեն: Ծնողներ՝ հարկ է հաղորդական եւ փոխադարձ յարգալիք վերաբերում, գուրգուրալի վարուելակերպ եւ զոհաբերուող նուիրումի ոգի ունենան, նամանաւանդ՝ կրօնաբարոյական հոգեւոր արժեքներու նախանձախնդրութեամբ առաջնորդուին եւ ըլլան խօսուն օրինակ եւ գիտակից դաստիարակներ ու ներշնչման աղբիւր իրենց զաւակներուն:

Մանուկ մը այլ մանուկներէ, կամ նոյնիսկ նոյն յարկին տակ ապրող եղբայրներէն եւ բոյրերէն, բնախօսական եւ կազմախօսական կառուցուածք կազմով կը բնորոշուի: Մանուկ մը եզակի է եւ իւրայատուկ. ան հասակակից այլ մանուկներէն կը տարբերի իր բնաւորութեամբ, նկարագրային առանձնայատկութիւններով, դրսեւորումներով, հոգեբանութեամբ եւ իրեն յատուկ աշխարհահայեցնով:

Ծնողի թէ դաստիարակի առաջնահերթ պարտականութիւնն է մանուկի մը աշխարհը դրական եւ օգտակար գիտելիքներով հարստացնել: Մանուկ մը հարկաւոր ու իրեն օգտակար, սակայն նաև նոյնիքան ալ վնասակար գիտելիք եւ ծանօթութիւն կրնայ ստանալ կամ ամբարել տունէն, դպրոցէն, շրջապատէն թէ փողոցէն: Յամախ դրական եւ ժիտական երեւոյթներ, պատկերներ, ծանօթութիւններ, գիտելիքներ, մտածումներ, խօսեր, գաղափարներ եւ տեսակէտներ գիրար կը խաչաձեւն եւ մանուկի մը փոքրիկ աշխարհէն ներս հակազդեցութիւններ, հարցականներ եւ փորորիկներ կը ստեղծեն: Մանուկի մը հետաքրքիր ներաշխարհը՝ կեանիքն ու արտաքին աշխարհին բացուած, կ'ուզէ գիտնալ, հասկնալ, նանչնալ եւ ամէն ինչ իմանալ: Զինք կրծող եւ մտահոգող բոլոր տեսակի հարցերուն եւ հարցումներուն պատախանները կ'ուզէ ունենալ: Ծնողաց դերը հոս կը կայանայ: Բնաւ պէտք չէ տատամսիլ կամ յետաճգել: Ընդհակառակը՝ ամէն պատեհ առիթի, կամ երբեմն ալ ծնողներ յարմար առիթներ ստեղծելու են նաշի, զրուանմի, պտոյտի թէ առանձնակի պահերուն, իրենց զաւակներուն հարցումներուն եւ թննուկային հարցերուն լուսարանիշ բացատրութիւն եւ պատախան տալու, անոնց հետաքրքութիւնները փարատելու համար: Ծնողներ միշտ ջանալու են նշմարիտը, ուղիղը եւ յարմարը ուսուցանելու: Օրինակ, երբ ընտանեօֆ եկեղեցի կ'երթան, մանուկ մը անշուշտ կը տպաւորուի, սակայն շատ բան չի հասկնար շուրջի խորհրդաւոր շարժումներէն, երգերէն, աղօրքներէն կամ շարականներէն, ո'չ ալ կ'ըմրոնէ հոն տեղի ունեցող ծիսակատարութիւններուն պատճառը. արարողութիւններուն իմաստը անթափանցելի կը մնայ անոր: Մանկան մը հոգւոյն մէջ հաւանարար Աստուած մը կամ Յիսուս մը ներկայ է, սակայն ծնողաց վրայ կ'իյնայ պարտականութիւնը այդ զգացումը սիրոյ, գիտակցական հաւատքի ու համոզումի վերածելու: Եկեղեցիէն կամ կրօնական հանդիսութենէ մը վերադարձին, այնտեղ կատարուած արարողութիւններու տպաւորու-

թեան եւ ազդեցութեանց ներքեւ, ծնող մը պէտք է գիտնայ կամ առիթ ստեղծէ իր մանկան զգայուն ներաշխարհին առջեւ հոգեւոր հորիզոններ բանալու, եւ շատ յանախ ինք պատրաստ ըլլալու է իր մանկան կրօնական-հոգեւոր հետաքրքրութիւններուն եւ անակնկալ հարցումներուն պատասխանելու: Ծնողներ խօսելու են, կրօնական խորհրդաւորութիւններու, խորհրդանիշերու թէ նշմարտութիւններու շուրջ, եւ լուսաբանելու, ուսուցանելու, բարիին ու արդարին առաջնորդելու են իրենց զաւակները: Ծնողի մը պատասխանները, բացատրութիւններն ու լուսաբանութիւնները հնարաւորին չափ պէտք է ըլլան անկեղծ, նշմարտութեան եւ քրիստոնէական դաւանութեան եւ սկզբունքներուն համապատասխանող, տրամաբանական բարյապէս առողջ:

Ծնողներ ոչ միայն բաջալերելու են որ իրենց զաւակները աղօթեն, եկեղեցի, կիրակնօրեայ հոգեւոր վարժարան յանախեն, առաքինի վարք ու յարգալից վերաբերում ունենան, աւելին, կրօնական ազգային տօներու եւ աւանդությունը բարեպաշտական յարգալիր ոգի ցուցաբերեն: Ծնողներ իրենց օրինակով բաջալեր հանդիսանալու են, մանաւանդ զանալու են, ո՞չ թէ նշմարտութիւն մը, բարի ստվորութիւն մը կամ բարոյական արժեք մը ինչպէս աղօթելը, Աստուծոյ հաւատալը, եկեղեցի երթալը, ընկերոջ օգնելը եւլն, իրենց զաւակներուն պարտադրել կամ ստիպողաբար կատարել տալ, այլ այդ բոլորը ծնողներ՝ զաւակներուն սիրցնելու են, սորվեցնելու, միասնաբար կատարելու են, օգնութիւն եւ աշակցութիւն ցուցաբերելու են, համոզիչ օրինակներ տալու են, ներշնչելու, ուղղելու, բարիին առաջնորդելու են եւ Աստուծոյ կամքը իրենց զաւակներուն նանչցնելով՝ անոր բարութեան եւ առաջնորդութեան յանձնուիլ սորվեցնելու են:

Եկեղեցւոյ աւազանէն մկրտուած մանուկ մը լիիրաւ անդամ է եկեղեցւոյ՝ Քրիստոսի երկրաւոր մարմինին, եւ ունի միեւնոյն իրաւունքները՝ յարաբերաբար իրմէ կրտսեր թէ աւագ քրիստոնեայ անդամներու: Այսպէս, նորակնունի մանուկ մը թէեւ չի հասկնար ոչ ալ կ'ըմբռնէ հոգեւոր նշմարտութիւններ՝ իրաւունք ունի Քրիստոսի մարմնով եւ արեամբ հաղորդուելու: Ծնողաց պարտականութիւնն է իրենց զաւակները եկեղեցիէ եւ հաղորդութենէ չզրկել այլեւ իրենց երեխանները յանախ եկեղեցի տանիլ, հոգ չէ թէ անոնք շատ բան չեն հասկնար, ոչ ալ գիտակցութիւնը եւ կարողութիւնը ունին իրենց շուրջ կատարուող արարողութիւններուն խորքը բափանցելու եւ պատարագին իմաստը մեկնելու, սակայն մանուկի մը համար եկեղեցի յանախելը, հաղորդութիւն ստանալը, նոր եւ օգտական հոգեւոր փորձառութիւն մըն է նոր եւ տարբեր բան տեսնելու, լսելու, հոտոտելու, նաշակելու, շօշափելու եւ Ս. Հոգինով հաղորդուելու: Պէտք չէ ծնողներ իրենց անձնական նախասիրութիւններուն, կամայական հանդիմներուն եւ ամտաբերութիւններուն զոհաբերեն եւ արգելակեն նախ իրենց հոգեւոր անը՝ եկեղեցիէ, հաղորդութենել հեռու մնալով, սուրբ գիրք բնաւ չկարդալով, չաղօթելով, պահէ չընելով, կրօնական հանդիսութիւններու, ուխտագնացութիւններու, հոգեւոր լսարան-դասախոսութիւններու շմասնակցելով: Ծնողական պարտականութենէ քերացած կ'ըլլան երբ գիտակցաբար եւ մասսմ նորին ծնորդներ, իրենց հետ իրենց զաւակներն ալ կը զրկեն հոգեւոր կրօնական դաստիարակութենէ երբ առիթ չեն ստեղծելը, չեն բաջալերեր իրենց զաւակները որպէս դպիր թէ կիրակնօրեայ վարժարանի աշակերտ, արձնագրուելու, հոգեւոր դասընթացներու հետեւելու, եկեղեցւոյ պատանեկան միութեան աշխատանքներուն եւ գործունեութիւններուն մասնակցելու, անելու, հոգեկրթուելու եւ կրօնական գիտելիքներու մէջ յառաջանալու ու վերջապէս, ազգային եկեղեցական կեանքէ ներս, գործօն եւ օգտակար դերակատարութիւն

Եւ պարտականութիւններ ստանձնելու:

Հասակ առնող պատանիի մը համար, շատ կարեւոր է՝ իրեն տարեկից ընկեր ընկերուի իներուն հետ իր տարիքին եւ հետաքրքրութիւններուն համբնելող եւ հասարակաց եղող տեսակ է տներու, գաղափարներու, ընկերային թէ զանազան տեսակի մտահոգութիւններու եւ երեւյթներու կողմին, բաժնել նաև իր կրօնական, հոգեւոր համոգումներն ու հաւատալիքները, մշակութային իր հարուստ ժառանգութիւնը, որոնք անպայման պիտի նպաստեն իր պատանիի մատղաշ հոգւոյն եւ գիտակցութեան մէջ կունելու ազգային պատկանելիութեան առողջ, խոր նանաչողութիւնը, անանձնական զգացումներ եւ աշխարհահայեացքներ: Պատանիի մը հաւատքին, համոգումներուն եւ ազգային մշակութային ժառանգութեան իր մէջ արմատաւորման եւ հզօրացման նպաստող երեւյթներէն եւ փորձարկութեան դաշտերէն կարելի է համարել միատեղ պաշտամունք, աղօթ կատարելը, անցեալէն ժառանգ՝ ազգային, կրօնական աւանդութիւններ, սովորութիւններ վերապրեցնելը, քրիստոնէական հաւատքի հերոս նահատակի վկայատեղիին անհիւններուն կամ սրբատեղի ուխտավայրի մը այցելութիւն տալը, պատմական արժէք եւ նշանակութիւն ունեցող յուշակորողի, թանգարանի, մենաստան վանի մը այցը եւ կրօնական, ազգային տօնախմբութեան մը մասնակցութիւն թերելը, կամ օգտակար այլ միջոցառումներ անպայման պատանիի մը չկազմաւորուած նկարագրին, անհաստատ, մակերեսային տպաւորապաշտ համոգումներուն՝ աներկրայութի՛ւն եւ անայալ հաւա՛տք պիտի ներշնչեն, անքեկանելի կամքն' վտոգորեն, գիտակից վճռականութեամբ ներաշխարհը յուզեն եւ հոգւոյն մէջ հաւատքի ու հայրենասիրութեան անջնջելի կնիքը պիտի դրոշմեն եւ իր մէջ նշմարիտ քրիստոնեաց

պատանին եւ վաղուան գիտակից հայր պիտի արարեն:

Վերջապէս, ծխական եկեղեցական համայնքի մը համար, երեխայ մը ամբողջ եկեղեցին կը պատկանի եւ սեփականութիւնն է այդ համայնքին, եւ փոխադարձարար: Բոլորը նըպաստելու, օժանդակելու, ծառայելու են մէկուն եւ մէկն ալ՝ բոլորին: Եկեղեցին Քրիստոսի երկրաւոր ներկայութիւնն է եւ գլուխն է բոլոր հաւատացեալներու: Հետեւաբար, Քրիստոսի եկեղեցին, բարոյական յանձնառութիւնը եւ պարտականութիւնը ունի օգնելու իր մարմնին, այսինքն՝ իր խնամքին ու հոգատարութեան յանձնուած իւրաքանչիւր հաւատացեալի: Եկեղեցին ու համայնքը ծնողմին, կնիքահօր թէ խնամատարներու առընթեր՝ աշխարհ եկող քրիստոնեայ երեխայի մը նկատմամբ բարոյական պարտաւորութեանց ներքեւ են անոր բարիօֆ կեցութեան, հոգեւոր թէ Փիզիքական անումին եւ կրթութեան նպաստող եւ հետամտող:

Ծնողներու, ուսուցիչներու եւ դաստիարակներու բաշալերանքով եւ ցուցմունքներով, ծխական եկեղեցւոյ եւ համայնքի մը մէջ հասակ առնող երեխան եւ պատանին իրենց ազատ ժամերուն եւ կարողութեան չափով առիթներ պէտք է ստեղծեն գործօն մասնակցութիւն թերելու եկեղեցական թէ համայնքային աշխատանքներուն եւ գործունելութիւններուն: Այսպէս օրինակ, կիրակնօրեայ վարժարաններէ շրջանաւարտ բարձրագոյն կարգի աշակերտներ՝ որպէս սկսմակ ուսուցիչներ եւ օժանդակներ, կրնան օգնել վարժարանի տնօրէնութեան: Ս. Խորանին ծառայող փոքրիկ դպիր մոմակալներու եւ շշոցակիրներու ալէսք է առիթ տալ, բաշալերել եւ յատուկ դասնթացքներ կազմակերպել, ուսուցանել եւ վարժեցնել, որպէսզի յառաջանան եւ եկեղեցական աւելի բարձր աստիճաններու արժանանան: Նոյնը կարելի է ըսել նաև դպրաց դասերու մէջ երգեցողութեան մասնակցող երկսեռ պատանիներու եւ պարմանուիներու: Խսկ երէ եկեղեցին կամ համայնքը ունի պատանեաց-երիտասարդաց

միութիւններ, ծնողներ լաւագոյն ընտրութիւնը ըրած պիտի ըլլան, եթէ իրենց զաւակները այդ միութիւններուն արձանագրեն, որպէսզի պատանիներ եւ պարմանուիհներ, եկեղեցւոյ ու համայնքն ներս կրօնա-եկեղեցական, մշակութային-մարզական թէ ազգային կեանիք տարբեր բնագաւառներուն, ըստ իրենց նախասիրութեան՝ թերեն խանդավառ, աշխուժ եւ գործոն մասնակցութիւն, միաժամանակ ընկերային թէ այլ փոքրիկ ծառայութիւններով եւ պատասխանատուութիւններ ստանձնելով պատանի, երիտասարդ, երիտասարդուիհներ կարելիութիւնը ունենան վարչական-կազմակերպչական կամ թէ օգտակար այլ ծանօթութիւններու եւ գիտելիքներու մէջ հարստանալու եւ փորձառութիւն վաստկելու, եկեղեցւոյ, համայնքն եւ ընկերութեան համար ըլլան պիտանի, գիտակից եւ օգտակար տարբեր:

Ծխական եկեղեցի մը ու համայնք մը նման է ընտանիքի: Ընտանիքի մը բաղկացուցիչ տարբերը՝ հայր, մայր զաւակներ, եւլն., թէեւ իրարմէ անջատ, տարբեր դերեր, պաշտօններ եւ պատասխանատուութիւններ ունին, սակայն այլապէս անբակտելի եւ անտեսանելի կապով միացած, որպէս հզօր միաւոր՝ ընտանիքը կը կազմեն, շաղախուած իրենց ուրախութիւններով եւ տագնապներով, յաջողութիւններով եւ ցաւերով, կորուստներով եւ ծնունդներով: Հետեւարար, ծխական եկեղեցւոյ մը մէջ, ուր հաւատացեալներ տարբեր կոչումներով, պաշտօններով եւ յանձնառութիւններով թէեւ իրարմէ տարբեր ու անջատ անդամներ են, սակայն մէկ ամբողջութիւն եւ միութիւն կը կազմեն, միաւուած քրիստոնէական հաւատքի եւ գույքի, ու անցեալի հարուստ ժառանգութեամբ, ներկայի մարտահրաւերներով, ակնկալութիւններով եւ մտահոգութիւններով: Միաժամանակ՝ սրտապիճն պիտի գոտեանդուի, բաջալերուի ու իր մէջ բռնկած հաւատքի, յոյսի, սիրոյ եւ նուիրումի ներո՛ւժ առկայծ խայծերը՝ եռանդագին հրդիկ՝ երկնակամարը հայութեան, վաղուան բոլոր անորոշութիւններն ու ազգային, եկեղեցական-կրօնական մարտահրաւերները ողջունելու խոհական իմաստութեամբ, վեհարար դիմակալելու ամէն փորձութիւն՝ հոգեկան արիութեամբ եւ հաւատքի սպառագինութեամբ:

(Ծարունակելի Թիւ 6)

Յաշորդիւ «Զրոսանք եւ Ընկերային Կեանք»

Միւռոն Մ. Վրդ. Ազնիկեան

SEARCH QUESTIONS FROM THE BIBLE

Too little is known of the Bible, although much is known about it. Every young boy and girl, and of course adult, should know the particulars of the Bible and its books, as brought out in these questions and answers.

No Sunday school teacher is properly

equipped for his/her work unless he/she can answer them. Juniors should be drilled on the questions until they know them, and most likely the answers will stay with them through life.

THE HOLY SPIRIT

1.— Who is the Holy Spirit?

The Holy Spirit is one of the persons in the divine Trinity.

2.— By what other name is He known?

He is known by Holy Ghost.

3.— Is He eternal, like God and Christ?

Yes. He is called the "eternal spirit". (In Hebrews 9:14 we read: "Through the eternal Spirit He offered Himself as a perfect sacrifice to God."

4.— Where in the Bible do we first read of the Holy Spirit?

We first read of the Holy Spirit in Genesis 1:2; "The Spirit of God moved upon the face of the waters."

5.— Why was He sent to earth?

The Holy Spirit was sent to earth to carry on Jesus' work.

6.— What did He do to help in giving us the Holy Scriptures?

God inspired the writers so that "they were moved by the Holy Spirit" (II Peter 1:21).

7.— When did He descend, and where is the event recorded?

The Holy Spirit did descend at Pentecost. The event is recorded in Acts 2.

8.— Is He still here carrying on God's work?

Yes. The Holy Spirit is still here carrying on God's work.

9.— What does the Spirit do for the sinful world?

The Holy Spirit "reproves the world of sin," that is, He convicts sinners. In John 16:8 we read: "And when the Holy Spirit comes, He will prove to the people of the world that they are wrong about sin and about what is right and about God's judgment."

10.— What does this conviction cause sinners to do?

This conviction awakens them to turn to Christ.

11.— When the sinner turns to God, what does the Holy Spirit do for him?

When the sinner turns to God, He guides him into the truth.

12.— How does the Holy Spirit work as Comforter?

The Holy Spirit comes to dwell in the pure of heart.

13.— Can we grieve the Holy Spirit?

Yes, we can grieve the Holy Spirit with our deeds. In his letter to the Ephesians St. Paul writes: "Grieve not the Holy Spirit of God, nor make Him sad; for the Spirit is God's mark of ownership on you, a guarantee that the Day will come when God will set you free" (Ephesians 4:30).

14.— Is it possible to sin against the Holy Spirit?

Yes. It is possible to sin against the Holy Spirit.

15.— What is a form of sin against the Holy Spirit?

Turning His pleading away until there is no more possibility of repentance.

16.— Has a person sinned against the Holy Spirit if he is still convicted of his sins at times?

No. Conviction is proof that God is still giving him opportunity to repent.

17.— Are there not other spirits in the world besides the Holy Spirit?

Yes. There are other spirits in the world besides the Holy Spirit.

18.– How are we to know when the Holy Spirit is speaking to us?

The Holy Spirit will speak according to God's Word.

19.– Does He always speak in an audible voice to us?

No. The Holy Spirit most frequently speaks through our conscience.

20.– Of whom does the Holy Spirit witness?

The Holy Spirit witnesses of Jesus Christ. The apostle John testifies: "The Helper will come—the Spirit, who reveals the truth about God and who comes from the Father. I will send Him to you from the Father, and He will speak about me" (John 15:26).

HOW TO WALK IN THE SPIRIT

I. The Christian life is a supernatural life.

A.– It is so difficult that only Christ has lived it successfully.

B.– Yet, it is so simple that a child who trusts in Christ can understand it and live the Christian life through His power.

C.– Jesus wants to live His life through us in His resurrection power. The apostle Paul in his letter to the Galatians confirms this idea saying: "I have been put to death with Christ on His cross, so that it is no longer I who live, but it is Christ who lives in me. This life that I live now, I live by faith in the Son of God, who loved me and gave His life for me" (Galatians 2:20).

II. As you walk in the Spirit by faith, practicing spiritual breathing, you need never again live in spiritual defeat for more than a few moments.

A.– As you continue to mature in Christ, you may well become aware of an area of your life (an attitude or an action) that is displeasing to the Lord, even though you are walking with Him and sincerely desiring to serve Him. When this happens, simply thank God that He has forgiven your sins,

your past, present and future, on the basis of Christ's death on the cross; claim His love and forgiveness by faith; and continue to appropriate by faith the fullness of the Holy Spirit moment by moment. In St. Paul's letter to the Hebrews we read: "This is the covenant that I will make with them in the days to come, says the Lord: I will put my laws in their hearts and write them on their minds. I will not remember their sins and evil deeds any longer" (Hebrews 10:16–17).

B.– If you retake the throne of your life through sin –a definite act of disobedience– breathe spiritually.

1.– **Exhale:** Confess your sins; "If we confess our sins to God, He will keep His promise and do what is right: He will forgive us our sins and purify us from all our wrongdoing" (I John 1:1–9).

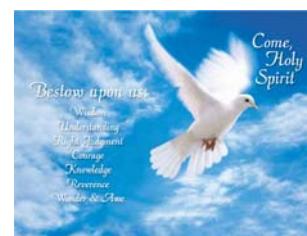
2.– **Inhale:** Surrender the control of your life to Christ and appropriate, receive the fullness of the Holy Spirit by faith: then thank Him that He does control and empower you, according to the command of Ephesians 5:18: "Do not get drunk with wine, which will only ruin you; instead, be filled with the Spirit", and the promise of I John 5:14–15, where we read: "We are sure that He hears us if we ask Him for anything that is according to His will. He hears us whenever we ask Him; and since we know this is true, we know also that He gives us what we ask from Him."

3.– **Be prepared for spiritual battle.**

- The world: Avoid setting your affections on the things of the world (I John 2:15–17).

- The flesh: Resist the temptations of the flesh (Galatians 5:16–17).

- The Devil: Beware of Satan (Ephesians 6:10–13), he is pictured as a roaring lion seeking to attack the Christians (I Peter 5:8–9).

ՀՈՒՓՍԻՄԵԱՆ ԵՒ ԳԱՅԻԱՆԵԱՆ ՎԿԱՅՈՒՀԻՆԵՐ

Համաձայն կարգ մը պատմագիրներու՝ երեսուն եօրը կոյսեր էին անոնք, առաջնորդութեամբ իրենց մեծաւորուհի Գայիանէի, որոնք Հռոմի Դիոկետիանոս կայսեր կողմէ հալածական կուզան Հայաստան եւ կը հաստատուին Վաղարշապատի (այժմ Էջմիածին) մօտ, Հնանի կոչուած տեղը:

Սակայն կարգ մը այլ պատմաբաներու, ինչպէս Մովսէս Խորենացիի, Քրիստոնեայ այս փախստական կոյսերու թիւը եօթանասուն կամ աւելի էր:

Ծատ ժամանակ չանցած՝ Քրիստոնեայ կոյսերու թախտոցը երեւան կու գայ, երբ մանաւանդ անոնցմէ մէկուն՝ Հոհիսիմէի բացառիկ գեղեցկութիւնը շրջանի մարդոց ուշադրութենէն եւ հետաքրութենէն չի վրիպիր: Հերանոս Հայաստանի հերանոս արքան՝ Տրդատ, ինք եւս կ'իմանայ Հոհիսիմէի կուսական չքնաղ գեղեցկութեան մասին եւ կ'ուզէ զայն կնութեան առնել: Հոհիսիմէ սակայն կը մերժէ ուրանալ իր հաւատքը եւ թագաւորին ամուսնութեան առաջարկը: Տրդատ կը դիմէ Հոհիսիմին մեծաւորուհի Գայիանէի, որպէսզի համոզէ Հոհիսիմէն ենթարկուելու թագաւորին կամքին: Բայց կը պատահի ճիշդ հակառակը, Գայիանէ, փոխանակ համոզելու իր սանը, զայն կը յորդորէ անյոդողդ մնալ իր հաւատքին եւ Քրիստոնէական սկզբունքներուն մէջ, եւ երէ հարկը ստիպէ՝ պատրաստ ըլլալ Քրիստոսի սիրոյն նահատակւու:

Թագաւորը, սաստիկ զայրացած՝ կը հրամայէ չարչարանքով նահատակել կոյսերը: Դա-

հիններ սուրերով եւ դանակներով կը յարակին անպաշտպան կոյսերուն վրայ: Նախ Հոհիսիմէն բռնելով՝ անոր լեզուն կը կտրեն, եւ զահերով մարմինը կը նեններեն: Ապա տակաւին ողջ, անոր որովայնը բանալով՝ աղիները դուրս կը քափեն եւ ի վերջոյ մարմինը դանակներով խողիով կ'անդամահատեն:

Նոյնանման չարչարալից նահատակութեան կ'ենթարկուին Գայիանէն եւ իր ընկերուհիները:

Անգութ դահիններ, կոյսերը մերկացուցած՝ անոնց մարմինները գետնի վրայ չորս ցիցերէ պրկելէ ետք՝ կը մորթազերծեն եւ դիահատ յօշոտելէ ետք բոլորը կը գիշատեն:

Զայրոյրէ մեկնած Տրդատ արքայի հապնեպային վճիռը՝ անմեղ կոյսերը նահատակելու՝ զինք հոգեկան խոռվի կը մատնէ. անյոյս կը տագնապի, եւ խելացնոր վիճակի մէջ արքան խղնահար հիւանդ կը տառապի:

Հոհիսիմեան եւ Գայիանեան կոյսերու նահատակութիւնը տեղի կ'ունենայ Գրիգոր Լուսաւորիչի Խոր Վիրապէն ելելու տարին: Տրդատ թագաւորին ենյը Խոսրովադուխտ, իր եղրօրմէն գաղտնի Քրիստոնէութիւնը ընդունած էր եւ հաւանարար իր օգնութեամբ ալ Գրիգոր դեռ կենդանի կը մնար. ան կը թելադրէ որ միակ անձը, որ կրնայ դարման գտնել եւ իր խելակորոյս եղբայրը բուժել՝ Գրիգորն է, որ արդէն 12 երկար տարիներէ ի վեր Խոր Վիրապ նետուած ու մոռացութեան տրուած էր: Խսկոյն Գրիգոր դուրս կը բերուի Վիրապէն, որ հրաշալի պարագաներու տակ տակաւին կենդանի մնացած էր: Պալատականներու եւ նախարարներու զարմանքը աննկարագրելի տարողութիւններու կը հասնի, երբ Գրիգոր չերմե-

ուանդն աղօթելով հրաշալիօրէն կը բուժէ քագաւորը, եւ այս դէպքը պատճառ ու սկիզբ կ'ըլլայ, որ հայոց աւագանին, իր ժողովուրդով հանդերձ, քրիստոնէութիւնը որպէս պետական կրօն ընդունի 301 թուին:

Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչի առաջին գործերէն մէկը կ'ըլլայ մէկտեղ հաւաքել նահատակ սրբուհիներուն անհինները եւ անոնց մասունքներուն վրայ երեք վկայարան մատուններ կառուցել:

Չորրորդ դարուն, Ս. Սահակ Պարքեւ հայրապետի ջամֆերով, կնուեցան մասունքները ու վերակառուցուեցան նահատակ սրբուհիներուն անուան նուիրուած եկեղեցիները:

Կոմիտաս կարողիկոս, եօթներորդ դարուն, սրբուհիներու վկայարան եկեղեցիները վերանորոգելէ ետք, անոնց յիշատակին նուիրուած յօրինեց «Անձինք նուիրեալք» զմայլելի շարականը:

Միւռոն Ծ. Վրդ. Ազնիկեան

ԱՆՁԻՆՔ ՆՈՒԻՐԵԱԼՔ

Նուիրուած Հոփիսիմեանց

Հայոց Կոմիտաս Կարողիկոսէն

Անձեր նուիրուած դուք սիրոյն Քրիստոսի,
Երկնաւոր նահատակ եւ կոյսեր իմաստուն,
Զեր պարծանեն հիւսելով գովուրեամք՝
Կը տօնէ մայր Սիոնն իր բոլոր դուստրերով:

Բարբառներ երկնաւոր՝ որ երկիրը լեցուցին,
Որովհետեւ իբր անուշ հոտ բուրեցիք Քրիստոնով.

Բանաւոր ողջակէզ, եւ զոհեր փրկուրեան,
Անարատ գառներ ընծայուած Աստուծոյ:

Հոփիսիմէ՛ մեծ խորհուրդ եւ անուն ցանկալի,
Երկրի վրայ ընտրուած եւ հրեշտակներու դասն
անցած:

Կոյսերուն սրբուրեան օրինակ եղար եւ արդար
մարդերուն՝ բարողուրիւն:

Զեզ կարօտ են նմանիլ բովանդակ հոգիներ,
Միացած սրբուրեամք եւ սիրով Քրիստոսի.
Զեր մահով դուք նամբայ բացիք մեզ, որպէսզի
Ամէն մարդ կարենայ դէպի Աստուած ելլել վեր:

Մերժեցին կիրքերը մարմնական կենցաղին,
Զի նանչցան որ երազ են եւ սուտ պահունանք.
Ու չինկան հեշտուրեան գրգանիք մէջ փափուկ,
Հասկցան որ սին է մեծուրիւնն անցաւոր:

Ցնծուրեամք, օ՛ն, տօնենք յիշատակն անոնց
սուրբ,

Որ անոնց փրկուրեանն ալ ըլլանք բաժնեկից,
Խնդրելով Արարչէն պարգևներ երկնատուր,
Լուսեղէն յարկերուն մէջ՝ իրենց դասակցիլ:

Փառի փառք բարձրացած՝ կը պարծին
յարաժամ,

Պատիւով ու շուրջով երեսուն եւ եօթներ.

Վասնզի երջանիկ կոյսերու թիւն այս էր,

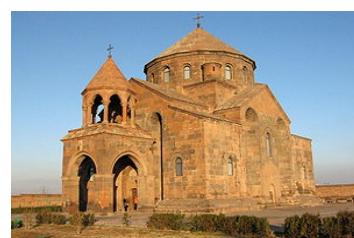
Որ յաւէտ երկնիք մէջ առին պսակն անթառամ:

Քեզ, Քրիստոս Աստուած, որ մեր ցնծուրիւնն
ես,

Եւ ուրախ կ'ընես միշտ անոնք որ արդար են,
Թող աղօթքն անոնց սուրբ, բաղցրանան մեզի
համար,

Ցնորհելով թողուրիւն մեր բազում մեղքերուն:

Աշխարհաբարի վերածեց՝
ԳԱՐԵԳԻՆ Ա.Ր.Ք. ՏՐԱՊԻԶՈՆԻ

The Church of St. Hripsimeh

The Church of St. Gayaneh

CELEBRATED SAINTS OF THE MONTH

Hripsimeh, Kayaneh, and Their Companions

"Today, the holy Hripsimeh is invited into the kingdom of heaven; and bravely resisting overcame the ravisher by confessing Christ the king, the Lord God of our fathers. (Hymn)

According to some historians, thirty-seven nuns, but according to Moses of Khoren, our first historian, there were more than seventy maidens, who under the leadership of Kayaneh escaped from Rome because of persecution, and migrated to Armenia. They established themselves in the city of Vagharsabad, later Etchmiadzin, where they found an old building of an abandoned wine press. They earned their livelihood by making and selling beads.

Of course it was impossible for so many maidens to remain unnoticed for very long, especially since one of their companions, Hripsimeh, was unusually beautiful. King Drtad III of Armenia, who was still a heathen at that time, learned about Hripsimeh, and wanted to marry her. He ordered that she be brought to his palace.

When Hripsimeh was brought before the king, she refused to deny her Christian faith, nor would she accept his proposal of marriage.

Therefore, King Drtad called Kayaneh, the leader of these Christian maidens, to his palace and asked her to persuade Hripsimeh to submit herself to his command. But contrary to his command, Kayaneh advised Hripsimeh not to submit to the demands of the king nor stop worshipping Christ, even

St. Hripsimeh

encouraged her to be ready for martyrdom if necessary.

Because of her bravery, Saint Kayaneh suffered great torture for her faith. Hripsimeh also remained firm in her attitude and didn't deny Jesus. They managed to escape from the palace and returned to their dwelling place.

By the order of the king, executioners came to the place of the maidens. They put Hripsimeh to torture; first they cut out her tongue, then burned her body and then dismembered her body to pieces. The following day, Kayaneh and her companions were tied to stakes where they were skinned alive. Their intestines were torn from their bodies and finally they were decapitated.

But this awful command in an hour of extreme frustration and anger soon began to torment violently and the conscience of the king to the point of insanity, for which no remedy could be found.

The martyrdom of these maidens took place in the last year of St. Gregory the Illuminator's imprisonment in the deep pit (Khor Virab).

The king's sister, who was a Christian in secret and helped to feed St. Gregory, suggested that the only person who could cure the king was Gregory, who had been banished and put in the dungeon to die more than thirteen years ago. The leaders of the realm were astounded to find Gregory alive. They were even more impressed when Gregory was able to cure and restore the king from his mental and emotional illness. King Drtad himself and his

entire kingdom then converted and accepted Christianity as the state religion in 301.

One of Gregory's tasks was to gather the remains of all the martyred maidens in reliquaries and to build chapels over the relics of the holy nuns. Later, during the time of St. Sahag Barthev (4th century), these chapels were rebuilt and during the Catholicate of Gomidas (7th century), two beautiful cathedrals were erected. Gomidas Catholicos also wrote a beautiful sharagan in their memory "Antzink Nviryalk".

In the Armenian Church, the celebration of the memory of St. Hripsimeh, Kayaneh and their companions, takes place every year in the beginning of summer under the name of "Hripsimyants and Kayianyants Gouysen" a little before the feast commemorating St. Gregory the Illuminator's deliverance out of the dungeon.

HYMN TO THE HRIPSIMYANTS

O souls dedicated to the love of Christ,
Heavenly martyrs and virgins wise,
Zion rises up for your praise
And with her daughters celebrates.

Burnt offerings are you, with reason endowed,
Sacrifices for our salvation,
Lambs without blemish, to God presented.
Heavenly discourse filled the earth
Because you were fragrant in Christ.

Hripsimeh, mystery great, name deeply desired,
Elect out of the earth and among angels placed.
Thou becamest exemplar of holiness to the virgins,
An instruction to the righteous.

All souls yearn to resemble you,
United in holiness for the love of Christ,
For with your deaths you opened the way
That everyone may ascend to God.

In exultation let us remember them,
That we may also commune with them in their salvation,
Let us beseech our Maker for His heavenly gifts,
May He grant us life with them in their mansion of lights.

Christ our God, Thou art our Joy
And the Gladness of all the righteous.
May the intercession of the saints on our behalf
Sound sweet to Thee. Grant us, we beseech Thee,
The remission of our many sins!

Catholicos Gomidas
Translated by Hagop Nersoyan

«Մեր հայեցողութեամբ երիտասարդութիւնը տագնապի մէջ չէ, այլ՝ տագնապահը ներկայ աշխարհին մէջ փնտուուիքի մէջ է: Երիտասարդութեան փնտուուիքը ունի երեք տարրեր սակայն իրարու հետ սերտորէն ազուցուած տարածքներ.-»

Ա.- ԽՆՔՆՈՒԹԵԱՆ ՓՆՏՈՒՏՈՒՔ: Ներկայ ժամանակներու երիտասարդը, բոլոր ընկերութիւններու կեանքէն ներս, ինքնութեան փնտռուուիքի մէջ է: Յարատեւ շարժումի մէջ գտնուող աշխարհը, ուր արմատական փոփոխութիւններ կը յեղաշրջեն արժեքներ ու աւանդութիւններ, կառոյցներ ու համակարգեր, երիտասարդութիւնը կը մատնէ բեւուացումի՝ երբեմն բողոքի, երբեմն ինքնակղզիացումի ու երբեմն ընկերային այլազան յոնի երեւյթներու նամրով արտայայտուող: Ինքինք ըլլալու իւրայատուկ դիմագիծ ու ինքինք արտայայտելու ինքնուրյոն կերպ փնտռող երիտասարդութիւնը փաստորէն շուարումի մատնուած է: Երիտասարդութեան այս հոգեվիճակը յաճախ զինք կ'առաջնորդէ տարօրինակ մտածելակերպերու, գործելակերպերու ու կենցաղակերպերու:

(Քաղուած Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Արամ Ա. Կարողիկոսի՝ 2009 տարին «ԵՐԻՑԱՍԱՐԴՈՒԹԵԱՆ ՏԱՐԻ» հոչակած հայրապետական պատգամէն):

CONDITIONS OF DISCIPLESHIP

Leaving All to Follow Christ

"Now great multitudes went with Him. And He turned and said to them, "Whoever comes to me cannot be my disciple unless he loves me more than he loves his father and his mother, his wife and his children, his brother and his sisters, and himself as well, he cannot be My disciple. And whoever does not bear his cross and come after Me cannot be My disciple. For which of you, intending to build a tower, does not sit down first and count the cost, whether he has enough to finish it—lest, after he has laid the foundation, and is not able to finish, all who see it begin to mock him, saying, 'This man began to build and was not able to finish'? Or what king, going to make war against another king, does not sit down first and consider whether he is able with ten thousand to meet him who comes against him with twenty thousand? Or else, while the other is still a great way off, he sends a delegation and asks conditions of peace. So likewise, whoever of you does not forsake all that he has cannot be My disciple". "Salt is good; but if the salt has lost its flavor, how shall it be seasoned? It is neither fit for the land nor for the dunghill, but men throw it out. He who has ears to hear, let him hear!" (Luke 14:25-35)

After the parable of the Great Banquet (Luke 14:15-24), which emphasizes the presence of God's Kingdom and the need to respond to its coming, Luke related a number of Jesus' teachings that describe the conditions for membership.

The conditions of discipleship that follow were not addressed to his disciples but to the crowds. In his treatment of discipleship in the journey of salvation, Luke now turns his attention to the multitudes and the requirements for ultimate perseverance.

Thematically the passage is an extension of (Lk.14:1-24). In order to broaden the scope of the first hand listeners and to include them, he sets conditions for salvation and challenges for discipleship. In this passage Luke gave Jesus' answer to the question "What must I do to be saved?"(Acts.16:30). Salvation: being a disciple (Lk.14:26), entering God's kingdom (Lk.18:24), having eternal life (Lk.18:18), being acknowledged before God's angels (Lk.12:8), and following Jesus (Lk.14:26). All of these are different ways Luke expressed the same reality.

Discipleship and following Jesus involves "disdaining, despising, denying" one's family and even one's life. The conditions for discipleship are radical. To love one person more than another is described in O.T. language as "loving one and hating another" (Gen.29:30-31). This hyperbole (Matt. 10:37), which further specifies the call issued at the beginning of the journey narrative; "As they went on their way, a man said to Jesus, "I will follow you wherever you go...but first let me go and say goodbye to my family", is then symbolically reinterpreted as the bearing of one's cross in the following of Jesus (Lk.14:27). Jesus said to these men: "Anyone who starts to plow and then keeps looking back is of no use for the Kingdom of God"(Lk.9:57-62). Jesus' followers must love, obey, commit themselves to him more than anyone else, even their own families. One must recall (Matt.8:19-21; Lk.18:29). Jesus' true relatives are described as those who hear the word of God and keep it (Matt.12:46-50).

Being Jesus' disciple entails primary allegiance to him. No one and nothing can usurp his supreme position. This demand is further described by the illustration of a commitment, "bear his own cross" (Lk.14:27), and renouncing possessions

(Lk.14:33) are repeated throughout Luke-Acts in different images and terms.

Luke makes clear that the decision to follow Jesus must be made consciously, with full awareness. To enforce his demand, Christ narrates two forceful parables of a Building and a Battle.

Degenerate Christians are like salt that has lost its savor. This saying may be Christ depicted and used it while he was traveling around the salty Dead Sea. Although salt was used in sacrifices (Lev.2:13), here the focus is on salt's function as a seasoning.

To follow Jesus means to deny ourselves, our family everything should come secondary relationships in comparison with Jesus. He must come first and above all. In order to follow him and be saved we must carry his cross, be his witness with unconditional devotion, zeal, ready for sacrifices. This decision must be made consciously, with full awareness and readiness, similar to the man who decides to build a tower or to a king who prepares himself to go to war against another king.

If Christ is the center of our life, if building a strong tower is our goal, or winning a battle, we should concentrate and put all our efforts, aim toward that designated purpose. The Christian believer has duties, responsibilities but also expectations. A half-hearted discipleship is unacceptable, and useless. To enforce this statement Luke narrates the parable of a tower builder and the parable of a king who plans to go to war.

God's true followers unconditionally disciples are the salt of this world and have an important mission to accomplish: that is to transform, change and give meaning, taste to the entire world. Apart from this attitude, the Christian mission dooms, fails and becomes like salt which has lost its taste, which is no longer able to flavor those in need of it.

Good Christians are the salt of the earth (Matt.5:13). In the Christian mission as in the Christian meal-life, the followers must consequently share Jesus' attitude of total self-giving, placing the life of others ahead of their own from every point of view.

Christians who have come to Jesus but have failed to assume the radical challenge of discipleship and the way of the cross their mission is failed. They will not enjoy the Christian meal's fulfillment in the Kingdom. Our Savior concludes with a call to all to take notice of this, and to take warning: He who has ears to hear, let him hear.

Rev. Myron Aznikian

"From our perspective, the youth are not in crisis; rather, they are in search in the current troubled world. The search of the youth has three different dimensions that are closely interrelated. They are:

A. SEARCH FOR IDENTITY. The youths of today, regardless of which society they live in, are searching for their identity. The world, which is in a state of perpetual motion, where radical changes upset values and traditions, structures and systems, has driven the youth toward polarization, expressed sometimes as protest, sometimes through self-isolation, and sometimes through various other undesirable social behavior. The youths, who wish to be themselves, who are searching for their own image and unique way of expressing themselves, are virtually in a state of confusion. This psychological state of the youth often leads them to strange ways of thinking, behaving and living."

(Excerpts from the Pontifical message of His Holiness Aram I, proclaiming the year 2009 as the "YEAR OF THE YOUTH".)

ՀԻՆ ԵՒ ՆՈՐ ԱՂԱՆԴԱՒՈՐԱԿԱՆ ՇԱՐԺՈՒՄՆԵՐ

ՇԱԲԱԹԱՊԱՀ ԳԱԼՍՏԱԿԱՆՆԵՐ

Booton Herndon, իր “The Seventh Day –The Story of the Seventh Day Adventists” գիրքին մէջ, Շաբաթապահ Գալստականներու հաւատոյ հանգանակը կը ներկայացնէ հետեւեալ եօթը կէտերու մէջ.-

1.- Կը հաւատան Քրիստոսի աստուածութեան, կուսական ծննդեան: Խաչի միջոցաւ ժաւութեան, Քրիստոսի յարութեան, ժահանայապետութեան, միջնորդութեան եւ Քրիստոսվ փրկութեան:

2.- Կը հաւատան Քրիստոսի՝ համայն մարդկութեան տեսանելի, Փիզիքական Երկրորդ Գալստեան:

3.- Կը հաւատան Ս. Գրային ստեղծագործութեան եւ կը մերժեն եղափոխութեան կամ բարեշրջութեան որեւէ տեսութիւն:

4.- Կ'ընդունին Տասնարաննեան իբր Աստուծոյ կամֆին յայտնութիւնը: Իսկ Շաբաթը որպէս եօթներորդ եւ սուրբ օր պահելը բացարձակ պարտաւորութիւն կը նկատեն:

5.- Միայն չափահասներ կրնան միրճումով մկրտուիլ:

6.- Քրիստոս ընդունողներ միայն կրնան հաղորդուիլ, տարին չորս անգամ: Ոտնլուայի արարողութենին ետք, Հաղորդութեան սուրբ սեղանը կը պատրաստուի:

7.- Կը հաւատան, որ Յիսուսի Երկրորդ Գալստեան ժամանակ արդարները երկինք պիտի յափշտակուին, իսկ ննջող արդարներ՝ յարութիւն առնելով պիտի միանան յափշտակուած ապրող սուրբերուն եւ միատեղ երկինք փոխադրուին առանց դատաստանի, եւ անմահութիւնը հագնին: Իսկ մեռած անարդար մեղաւորներ գերեզմանի մէջ պիտի մնան առանց յարութեան: Ապրող մեղաւորներ մեռնելով՝ երկրի վրայ հազար տարի բանտարկուած պիտի մնան գերեզմաններու մէջ: Այս հազար տարուան շրջանին, մարդկային ոչ մէկ էակ երկրի վրայ

պիտի ապրի կամ գտնուի, որովհետեւ արդարներ արդէն իսկ յափշտակուած՝ Քրիստոսի հետ պիտի ըլլան, իսկ ամբարիշտ մեղաւորներ՝ գերեզմանի մէջ: Սատանան իր զօրինվ պիտի ոչնչանայ յաւիտեանս յաւիտենից: Կրակը պիտի սպառէ Սատանան, միաժամանակ սրբէ, մաքրէ, զուէ եւ բիւրեղացնէ երկիրը:

Գալստական Շաբաթապահներու վարդապետական հաւատալիքներու եւ տեսութեանց մասին յաւելեալ տեղեկութիւններ ժաղելու համար կարելի է կարդալ նաև “Questions on Doctrines” գիրքի 11-25 էջերը:

Գալստական Շաբաթապահ վարդապետական տեսութիւնները եւ հաւատոյ դաւանութիւնները ընդհանրապէս խառն ամփոփումներ են զանազան վարդապետութիւններու:

Ա.- Օրէ՞նք թէ Շնորհ

Գալստական Շաբաթապահներ, Տասնարանայի պատուէրները Աստուծոյ բացարձակ Օրէնքը ըլլալ կը դաւանին եւ կը հաստատեն Հին եւ Նոր Ուխտի ուսուցումներու նշմարտացիութիւնը բազմաթիւ համարներով, ինչպէս՝ «Աստուծմէ վախցի’ր ու անոր պատուիրանները պահէ,... որովհետեւ Աստուծ թէ’ բարին եւ թէ’ չարը պիտի դատէ» (Ժողով. 12:13-14, Երր. 5:8-9, Գործ. 5:32): Օրինազանցութիւնը մարդկային ժաղաքակրթութիւնը կործանած է: Մեղքը ինչ է, եթէ ոչ՝ Աստուծոյ դէմ անհնազանդութիւն:

Աստուծ Օրէնքը Մովսէսի միջոցաւ մեզի խօսած եւ տուած է (Ելից 19:9-24): Ուստի ա՛ն որ Օրէնքը կ’անտեսէ կամ անոր կը հակադրուի՝ անպատճէ չի’ մնար: Մինչդեռ երբ բնութեան, կեանքի ու մանաւանդ Տասնարանայի օրէնքներուն կը հնազանդի՝ յաջողութիւն կը գտնի եւ երջանիկ կ’ըլլայ: Օրէնքի լուծին խոնարհողը՝ ազատութեան նամբաներէն կը բարձրէ եւ փրկութեան կ’արժանանայ:

Ծարաբապահներ համոզուած են որ Օրէնքն ու Շնորհը իրարու լրացուցիչներ են: Միաժամանակ կ'ըսեն, Շնորհը գոյութիւն ունի Օրէնքին պատճառաւ: Որովհետեւ Օրէնքը կը նկատուի մարդս փրկութեան առաջնորդող երաշխիք: Հետեւարար, Ծարաբապահին համար փրկութիւնը կ'ապահովուի Մովսէսի Տասնարանեայ պատուիրաններով, ինչ որ սխալ եւ անընդունելի է. յիշենք Աւետարանի հարուստ իշխանին դրուագը (Մատք. 19:20-21): Ի սկզբանէ օրէնքը գոյութիւն չունէր: Աստուա՛ծ զայն հաստատեց Եղեմին մէջ, երբ Ադամին պատուիրեց չուտե՛լ բարիի ու չարի Գիտութեան Ծառէն, ուտելու պարագային՝ պիտի մահանար (Ծննդ. 2:16): Աստուածաշունչէն կը կարդանէ, թէ Աստուած Մովսէսի միջոցաւ Տասնարանեայ Օրէնքները տուաւ, իսկ Շնորհը եւ Ճշմարտութիւնը Յիսուս Քրիստոսի կողմէ հաստատուեցան (Յովհ. 1:17): Արդ, մեզի համար Օրէնքը իր գօրութիւնը եւ ազդեցութիւնը Քրիստոսի Խաչին մահուամբ կորսնցուց: «Օրէնքին վախճանը Քրիստոս է, եւ միայն Քրիստոսի հաւատացողը կ'արդարանայ» (Հոռվմ. 10:4): Հետեւարար Օրէնքի Վախճանը՝ Շնորհին սկզբն է Յիսուսի: Աստուած է շնորհին հեղինակը եւ աղքի՛ւրը իր իմբնակամ, ազատ եւ զոհաբերուող սէրը, Քրիստոսի անձին միջոցաւ մեզի պարգետը: Շնորհը, ազատ եւ ձրի պարգեւ մըն է (Հոռվմ. 4:4, 5:15, Բ.Կորնք. 9:15, Եփես. 3:7,4:7): Շնորհը մարդուն կամքը չի կաշկանդեր, այլ հաւատենվ զայն կ'ամրապնդէ եւ օրէնքը անոր կը հնագանդի (Բ.Կորնք. 4:15, Եփես. 2:8): Օրէնքին տակ Աստուած արդարութիւն կը պահանջէ, սակայն Շնորհին՝ արդարութիւն կը պարգեւէ մարդուն (Հոռվմ. 8:3-4): Օրէնքը հայելիի նման է, իր մէջ նայողին դէմքը կը ցոլացնէ, սակայն դէմքին վրայի աղտը չի՝ կրնար մաքրել: Օրէնքը մեզի ցոյց կու տայ որ մեր գործերով կամ անձնական արժանիքներով չենք կրնար զԱստուած հանցնել կամ արդարանալ, այլ՝ Աստուած շնորհն է պէտք: «Աստուած շնորհը բար փրկելով մեզ: Քրիստոսի հետ յարուցանեց եւ անոր հետ միասին ալ երկինքի մէջ նստեցուց

մեզ, որ Քրիստոս Յիսուսի միացած ենք, որպէսզի զալիք բոլոր ժամանակներուն մէջ մարդիկ տեսնեն այն զերազանցորէն մեծ շնորհը, որ Աստուած աշխամար ցոյց տուաւ մեզի՝ Քրիստոս Յիսուսի անձին մէջ: Այո, Աստուածոյ շնորհնով փրկուեցաք, բանի հաւատացիք: Փրկութիւնը ձեր արժանիքը չէ, այլ՝ Աստուածոյ պարգեւն է» (Եփես. 2:5-8): «Քիտենի որ Օրէնքը ինչ որ կ'ըսէ Օրէնքին ենթակայ մարդոց է որ կ'ըսէ, որպէսզի ամէն բերան գոցուի եւ ամրող աշխարհ Աստուածոյ հանդէպ իր յանցաւոր ըլլալը նաևնայ: Ահա թէ ինչու Աստուածոյ առջեւ ոեւէ մէկը պիտի չարդարանայ» Օրէնքին գործադրութեամբ, որովհետեւ Օրէնքնով է որ կը գիտնանմք թէ ի՞նչ է մեղքը» (Հոռվմ. 3:19-20): Հետեւարար մենք կը տարբերինք Ծարաբապահներէն, որովհետեւ կը զերազանց զՔրիստոս եւ շնորհի վարդապետութիւնը Մովսէսէ եւ անոր օրէնքներէն:

Բ. Հրեական Ծարա՞բը թէ Քրիստոնեական Կիրակին

Գալստականները կը հաւատան թէ Ծարաբը հոգեւոր խոկումի, հսկումի եւ ծառայութեան գեղեցիկ առիթը կը ներկայացնէ: Հաւատացեալը պէտք է հոգեպէս ու մտերմիկ Աստուածոյ հետ հաղորդակցի: Անոնք կը պնդեն Ծարա՞բը շարբուան եօթներորդ օրն է, եւ ոչ թէ Կիրակին: Ուստի միայն Ծարա՞բը պահելու են սուրբ: Անշուշտ գնահատելի է իրենց այս եռանդը, օր մը հանգիստի եւ պաշտամունքի յատկացնելու, սակայն պէտք չէ շեշտեն եւ զերազանց այս պատուերը կամ թերագնահատեն միւս պատուիրանները:

Ծարաբ կը նշանակէ շարբուան ծայրը, վերջին օրը, դադար առնել, ետ կենալ կամ հանգիստ լնել (Ղեւտ. 26:34-35, Մնաց. 36:21): Համաձայն այս պատուերին, Ֆիզիքական աշխատանիք կամ գործունեութիւն կատարել բացարձակապէս արգիլուած էր, որովհետեւ այդ օր չարափաստիկ կը նկատուէր, եւ կործանարար չար ոգիներ Ծարաբ օր պատուիրանները կը

պատճառէին մարդկութեան: Այդ չար ոգիները ողոնելու եւ հեռացնելու համար, ինչպէս նաև աստուածները գոհացնելու համար, մարդիկ եօթներորդ օրը աղօթ ու զոհեր կը մատուցանէին: Պատմական նախնական այս տեսութենէն մեկնած, երբայցիք Եհովա Աստուածը Շարար օր պաշտած են: Խորքին մէջ Շարար օրը պահելու կամ չաշխատելու ըմբռնումը Բարելական ծագում ունի եւ ամսուան եօթնեակները՝ 7, 14, 21 եւ 28 պիոն ու չարագուշակ կը նկատւէին նախքան իրէից կողմէ անոնց որդեգրութիլը Ն.Ք. 1000 քուականին: Նման բանանցիներու եւ սեմական զանազան ժողովուրդներու, ինչպէս բարելացիներու՝ երբայցի ժողովուրդը ոչ միայն Շարար օրը պահեց, այլև լուսինն ալ պաշտեց դարեր շարունակ, եւ այս ըրաւ ոչ թէ Շարարը սուրբ ըլլալուն, այլ անկէ սարսափած՝ չպատուհասուելու համար:

Շարարը սուրբ պահելու իրէից ըմբռնումը դարերու ընթացքին բացասական ծիսական աւանդապաշտութենէ բարեշրջուելով, դրական բնոյթ եւ տարողութիւն ստացաւ: Այնպէս որ Ն.Ք. իինգերորդ դարուն, Շարարը պղծողը մահուամբ կը պատժուէր (Ելից 31:14-15, 35:2-3, Թուոց 15:32-36): Իսկ յաջորդող դարերուն՝ Շարարը կը նկատուէր ոչ միայն հանգիստի, այլև Եհովա Աստուծոյ հետ յարաբերութիւն մշակելու, պաշտամունք կատարելու սուրբ օր (Ղեւտ. 23:32, 34-38, Թուոց 28: 9-10, Բ. Մնաց. 2:4, 8:12-13, 31:3): Հետեւարար, Հին Ուխտի ժամանակներէն սկսեալ ու մինչեւ այսօր, երբայցի ժողովուրդը բարելական կրօնական համոզումներու մնացորդ՝ Շարարը կը նկատէ զԱստուած պաշտելու կրօնական, արարողական եւ ծիսական պարտականութեանց յատկացուած հանգիստի սուրբ օր: Առաջին դարուն, քրիստոնեաներ, սկզբնական տարիներուն հետեւելով իրէական կանոնին՝ Շարարը կը պահէին: Սակայն ժամանակի ընթացքին Պօղոս եւ այլ առաքեալներ, Աւետարանի նշմարտութեամբ լուսաւորուած՝ Շարարը Կիրակիի փոխեցին, անոր տալով քրիստոնէական դրոշմ եւ իմաստ: «Կարեւորութիւն մի՛ տա՞ անոնց՝ որոնմ անգ կը

թննադատեն, թէ ինչո՞ւ չէ՞ պահեր ուտելու եւ խմելու, տօնակատարութեանց, ամսամուտերու եւ Շարար օրերու վերաբերող կանոնները որովհետեւ այդ բոլորը գալիք իրականութեանց շուրջն են, իսկ իրականութիւնը Քրիստոսի մէջ է» (Կող. 2:16-17): «Ամէն Կիրակի անգմէ իւրաքանչիւրը պզտիկ ինայողութիւն մը բող մէկ կողմ դնէ, իր կարողութեան չափով, որպէսզի հանգանակութիւնը գալէս ետք չըլլայ»: «Բայց հիմա որ զԱստուած նանցան կ'ուզէն մանաւանդ Աստուած ալ անգ նանցաւ, ի՞նչպէս կրկին կը վերադառնաք բնութեան տկար ու խեղն ուժերու պաշտամունքին եւ վերստին կ'ուզէք անոնց ծառայել. յատուկ կարեւորութիւն կու տա՞ որոշ օրերու եւ ամիսներու, որոշ ծամանակներու կամ տարիներու» (Գաղ. 4:9-10):

Ըստ Գալստական շաբաթապահներու, վերջին օրերուն, ամէն անոնմ՝ որոնմ կը մերժեն Շարարը որպէս եօթներորդ օրը՝ Վիշապին նշանը պիտի կրեն իրենց նակատին: Իսկ անոնմ՝ որ Կիրակին կը պահեն փոխան Շարարի՝ անոնց Գազանի նշանը պիտի տրուի եւ պիտի չփրկութին՝ մինչեւ Շարարը սուրբ չպահեն: Շարարը իբր Տէրունի օր ընդունելով, համոզուած են ու կը հաւատան թէ իրենմ են նշմարիտ «Մնացորդ» եկեղեցին, 144 հազար սահմանափակ թիւով ընտրեալներ, որոնմ պիտի ժառանգեն յախտենական կեանքը: Շարարապահները կը զանան հաստատել թէ Աստուած Շարարը նդեմի մէջ հաստատած, փառաւորած եւ սրբած է, մեղքը հոն մուտք գործելէ առաջ (Ծննդ. 2:2-3):

Շարարապահներ Մովսէսի տրուած Տասնարաննայէն անշատելով եւ մեկուսացնելով Շարարը սուրբ պահելու պատուէրը՝ կ'եղծանեն, կ'այլափոխեն եւ կ'աղաւաղին Տասնարաննայի ողին:

Տասնարաննան իր ամբողջութեանը մէջ բոլո՞ր պատուիրաններով, ո՞չ անշատ-անշատ, մէկը միւսէն աւելի կամ նուազ կարեւոր է: «Խօսէ՛ Խրայէլի որդիներուն եւ լսէ՛. 'Անշուշտ իմ շարարներս պիտի պահէք. որովհետեւ այն

Աշան մըն է իմու ձեր միջեւ՝ ձեր սերունդներուն մէջ, որպէսզի զիտնաք թէ ձեզ սրբացնող Տէրը ե՛ս եմ եւ ոչ թէ Շարաթը» (Ելից 31:13):

Աւետարանին մէջ ոչ մէկ պարտադրութիւն, հրահանգ կամ պահանջվ դրուած է Յիսուսի կամ առաքեալներուն կողմէ քրիստոնեայ հաւատացեալներուն վրայ Շարաթը պահելու: Յիսուս ոչ մէկ տեղ, ոչ մէկ ատեն շարաթապահութիւնը կամ շարաթապաշտութիւնը հրահանգեց իր աշակերտներուն եւ հետեւրդներուն: Յիսուսի Շարաթ օրով տաճար երթալը, ապացոյց մը ըլլալէ աւելի, սովորութիւն էր եւ լաւագոյն միջոցը՝ առաւելագոյն թիւով ժողովուրդին եւ իշխող դասակարգին իր ուսուցումները լսելի դարձնելու: Քրիստոսի ուսուցմամբ՝ «Մարդու Որդին տէրն է Շարաթին» (Մատթ. 12:8): Աստուած «Շարաթ օրը մարդուն համար ըրաւ եւ ո՛չ թէ մարդը՝ Շարաթ օրուան» (Մարկոս 2:27):

Քրիստոնեայ աշխարհը հետեւեալ հիմնաւոր պատճառներով Կիրակին Տէրունական օր հոչակած է.

1.- Մեր Տէրը Յիսուս Քրիստոս Միաշարաթին՝ Կիրակի օրը մեռնեմերէն յարութիւն առաւ (Յովի. 20:1):

2.- Մեր Տէրը Յիսուս Քրիստոս իր տասը աշակերտներուն երեւցաւ շարբուան առաջին օրուան իրիկունը (Յովի. 20:19):

3.- Մեր Տէրը Յիսուս Քրիստոս յաջորդ շարբուան Միաշարաթ օրը, այսինքն՝ Կիրակի օր կրկին իր տասնմէկ աշակերտներուն երեւցաւ (Յովի. 20:26):

4.- Սուրբ Հոգույն Գալուստը վերնատան մէջ տեղի ունեցաւ Կիրակի օր, Յիսուսի երկինք Համբարձումէն տասը օր ետք, Ս. Հոգին կրակէ լեզուներու կերպարանքով հանգեցաւ Վերնատան մէջ համախումբ աղօրող առաքեալներուն եւ աշակերտներուն վրայ (Գործ. 2:1):

5.- Պաշտամունքի եւ Հացի Բեկանման համար Առաքեալներ եւ աշակերտներ Կիրակի օր կը համախմբուէին: Պաշտամունքի ընթացքին

աղբատաց եւ կարօտեալներու հանգանակութիւնն ալ Կիրակի օր կը կատարուէր (Գործ. 20:6-7, Ա. Կորնթ. 16:1-2):

6.- Յովիաննէս առաքեալ կը գրէ թէ Հոգեգալստեան Կիրակի օրը Ս. Հոգին ստացած է (Յայտ. 1:10):

7.- Առաքեալներ՝ Պենտեկոստէի օրէն մինչեւ Պողոսի Հոգվմի մէջ բանտարկութիւնը (Գործ. 28:16-30), ու մինչեւ անոր մահը, Յ.Տ. 90 թուական, շարբուան առաջին օրը ի մի հաւաքուելով Հացի Բեկանում՝ Ս. Հաղորդութեան խորհուրդը կը կատարէին:

Այլ խօսքով Յիսուս Քրիստոս, իր հրաշափառ յարութեամբ՝ Մովսիսական ծիսականարարողական կարգերը, օրերն ու ժամանակները փոխեց, յեղաշրջեց Հին Ուխտի Շարաթը, զայն նոր Ուխտի Կիրակիին վերածեց:

Քրիստոսով վերանորգեալներս, նոր Ուխտի հետեւրդներս պէտք չէ՝ Շարաթը սուրբ պահենք, որովհետեւ Քրիստոսի արեամբ վերածնեալներուս համար այդ կ'ենթադրէ Մովսիսական օրէնքի լուծէն չձերբազատիլ: Շարբը առերբը, Հին Ուխտի ժամանակ, նոյն անունները չունեին, բայց նոյն օրերն էին տարբեր անուններով: Քրիստոսի յարութեամբ եւ նոր Ուխտի հոչակումով, Առաքեալներ եւ առաջին Քրիստոնեաներ Քրիստոսի յարութիւնը եւ Ս. Հաղորդութեան խորհուրդը կը յիշատակէին շարբուան առաջին օրը կամ Միաշարաթին, անոր Կիրակի կոչուելէն առաջ: Հոս պէտք է նշել որ երկինքի մէջ ոչ Ուրբար, ոչ Շարաթ եւ ոչ ալ Կիրակի գոյութիւն ունին: Ժամանակը, միջոցը եւ անհունութիւնը Աստուծոյ ձեռքերուն մէջն են ու մենք չենք կրնար Աստուծոյ ժամանակացոյցը արեւածագով եւ արեւամարով չափել, իր խորհուրդներն ու ծրագիրները լուսնի, արեւի կամ օրերու շրջաններով հասկնալ: Արդարեւ գիտականօրէն արեւը ոչ կը ծագի եւ ոչ ալ մարը կը մտնէ: Ի՞՞նչ պիտի ընեն Շարաթապահներ այն երկիրներուն մէջ, ուր արեւը վեց ամիսը անգամ մը մար կը մտնէ:

Արեւը, անսկիզբ ժամանակներէ, ստեղծագործութեան չորրորդ օրէն սկսեալ (Ծննդ. 1:14-19), յարաքերաբար անշարժ է: Արեւածագ եւ արեւամար բառերը արեւին ու երկրին միջեւ տեղի ունեցող յարաքերութեանց երեւոյթները բացատրելու արտայայտութիւններ են: Տիեզերքի անհունութեան մէջ ո՞չ արեւ ու երկիր, ոչ ալ ծով կամ ովկիանոս կան:

Գալստական Շարաբապահներու Ապրելաձեւը

Գալստական Շարաբապահի ընտանեկան կեանքը օրինակելի է եւ կը բնորոշուի հաւատարմութեամբ, մաֆրութեամբ եւ սրբութեամբ: Կը պայքարին հեռու մնալ աշխարհիկ հանոյններէ եւ մոլութիւններէ: Դէմ են խմիչքի, թղթախաղի եւ երկսեռ ցանկայառոյց պարի: Նոյնիսկ սուրճ, թէյ, ծխախոտ չեն գործածեր: Աշխարհիկ միութիւններու եւ օթեակներու չեն անդամագրուիր, ոչ ալ քատրոն կը յանախեն կամ հեռատեսիլ կը դիտեն: Ըստ Հին Ուխտի օրէնքներու թելադրութեանց՝ կարգ մը կենդանիներու միսը անմահուր նկատելով, կը նախնտրեն բանջարեղէն եւ ընդեղէն ուտել:

Գալստական Շարաբապահեր մեծ յօժառութեամբ իրենց եկամուտին ոչ միայն տասանորդը սրտեռանդն զուարքութեամբ եկեղեցւոյ կը նուիրեն, այլև յաւելեալ սրտարուխ եւ առատաձեռն նուէրներով կը մասնակցին եւ կ'օժանդակեն իրենց եկեղեցիներու բարեսիրական, կրթական թէ ընթացիկ ծախքներուն եւ աւետարանչական ծրագիրներուն:

Գալստական Շարաբապահները Առաքելական, Ուղղափառ թէ Աւետարանական եկեղեցիներու հետ քրիստոնէական համերաշխ ոգիով չեն գործակցիր: Պատճառը այն է, որ Շարաբապահներ, իրենց եկեղեցին նկատելով միակ «Աշմարիտ Մնացորդ» եկեղեցի, միւս բոլոր եկեղեցիներն ու յարանուանութիւնները «Հերանոսաց Բագին» կ'անուանեն եւ «Բարելոնի Պոռնիկը» կը համարեն, որովհետեւ անոնք Շարաբը չեն յարգեր ու պահեր: Գալստական

Շարաբապահներու տեսակէտով, Շարաբը չյարգողը եւ չպահողը կորստեան անդունդը պիտի նետուի: Կիրակին՝ «Գազանի Կնիք» անուանած են ու զայն պահողներ՝ հեթանոսներ կը կոչեն, առանց անդրադառնալու, թէ նոյնինքն Աւետարաններու վկայութեամբ, Կիրակին՝ Տէրունական, Տիրոջ՝ Յիսուս Քրիստոսի յարութեան նուիրուած օր է:

Աստուածաշնչական գիրքերէն բաղուած համարներով կարելի է դէմ դնել եւ ապացուցանել Գալստական Շարաբապահներու վարդապետութեանց եւ անոնց Ս. Գրոց կամայական թիւր մեկնարանութեանց աննիշդ եւ խարիսուլ հիմերը: Միաժամանակ պէտք է զգուշանալ աստուածաշնչական տուեալ համար մը կամ պարբերութիւն մը որպէս բացարձակ նշմարտութիւն նկատել, աստուածաշնչական ընդհանուր պարունակէն անշատել, այնպէս՝ ինչպէս աղանդաւորներ ընդհանրապէս այս սխալը կը գործեն, եւ այդ համարին կամ տուեալ պարբերութեան վրայ միայն հիմնուելով, որպէս կեդրոնական առանցք՝ աղանդաւորական իրենց հաւատամբը եւ աստուածաբանութիւնը կը ջանան կառուցանել: Որովհետեւ ի գուրք է մեկնարանել աստուածային յայտնութիւնները եւ Աստուծոյ ընդհանուր Ծրագիրը, տուեալ համարի մը կամ պարբերութեան մը զաղափարներէն եւ պատգամներէն թելադրուած: Աստուածաշնչական տուեալ համարի մը նեղ սահմաններէն անդին՝ իր ընդհանուր բովանդակութեան մէջ միայն կը բովանդակէ նախախնամ Աստուծոյ ընդհանուր Ծրագիրը՝ անկախ ընկերային տուեալ ժամանակաշրջանի պայմաններէն:

Քրիստոս՝ «լրումն Օրինաց եւ մարզարէից», իրմով կը փակուին Հին Ուխտի պարտադրանքները եւ մովսիսական Օրէնքի կաշկանդիչ արտաքին ձեւակերպութիւններու միջոցաւ փրկութեան երաշխիքը, այլ ընդհակառակը՝ Քրիստոսով սկիզբ կ'առնէ իր արեամբ հաստատուած նոր Ուխտի Շնորհաց արշալոյսը:

«Օրէնքը Մովսէսի միջոցաւ տրուեցաւ, մինչ շնորհին ու ճշմարտութիւնը՝ Յիսուս Քրիստոսի միջոցաւ» (Յովհաննէս 1:17):

Աւետարանի գիրքներէն բաղուած հետեւեալ համարներով եւ մեջբերումներով կարելի է ապացուցել Շարաբապահներու սուրբ գրային սխալ մեկնաբանութիւնները եւ թիւր ըմբռնումները Օրէնքի, Ծնորհի եւ Կիրակին սուրբ պահելու, Քրիստոսի աստուածութեան, Քրիստոնէական վարդապետութեան, եւ փրկագործական խորհուրդին մասին.-

«Շարաբ օրը մարդուն համար եղաւ եւ ո՞ք թէ մարդը՝ Շարաբ օրուան: Ուրեմն, Մարդու Որդին Շարաբ օրուան ալ Տէրն է» (Մարկ. 2:27-28, Մատթ. 12:1-8, Ղուկ. 6:1-5, 13:10-17, 14:1-6, Յովհ. 5:9-18):

«Քանի Քրիստոսի հետ մեռաք եւ բնութեան ուժերու տիրապետութենէն դուրս եկամ, ինչո՞ւ կը շարունակէմ ապրիլ այնպէս՝ որպէս թէ ձեր կեամքը աշխարհէն կախում ունենար, եւ կը հնազանդիմ մարդոց կողմէ տրուած պատուիրաններու, ինչպէս՝ “մի’ մօտենար, մի’ ուտեր, մի’ դպչիր”: Ասոմք բոլորն ալ բաներ են՝ որոնք գործածութեամբ կը փնանան: Այդպէս պատուիրողները իմաստուն կրնան թուիլ՝ իրենց բարեպաշտական իմբնակամ արտայայտութիւններով, կեղծ խոնարհութեամբ եւ անխնայ կերպով մարմինը նեշելով, բայց այս բաները որեւէ արժէմ չունին եւ միայն մարմինը բաւարարելու կը ծառայեն» (Կողոսացիս 2:20-23, Մատթ. 15:11-14, Մարկ. 7:14-23, Գործ. 10:13-15, Ղեւտ. 11: 24-25, 12:2, 6-8, 13: 14:1-32, Թուոց 19:11-22, Մարկ. 7:1-5, Յովհ. 2:6):

«Մարդիկ՝ որոնք ամուսնութիւնը կ’արգիլեն եւ կը երահանգեն հեռու մնալ կարգ մը ուտելիիներէ, մինչդեռ Աստուած այդ ուտելիիները ստեղծեց՝ որպէսզի հաւատացեալ եւ ճշմարտութեան ճանաչումին հասած մարդիկ շնորհակալութեամբ վայելեն զանոնք: Արդարեւ,

Աստուծոյ բոլոր ստեղծածները բարի են եւ անոնց մէջ խոցելի բան չկայ, մանաւանդ զանոնք շնորհակալութեամբ ընդունողին համար որովհետեւ ամէն ինչ Աստուծոյ խօսնվ եւ աղօրենվ կը սրբուի» (Ա. Տիմոթէնս 4:3-5):

«Գիտենք՝ թէ ոեւէ մարդ չ’արդարանար Օրէնքը գործադրելով, այլ միայն Յիսուս Քրիստոսի հաւատալով» (Գաղատացիս 2:16, 3:24-26):

«Ուստի ամուր պահեցէմ այդ ազատութիւնը, եւ վերստին ստրկութեան լուծին տակ մի’ մտնելք: Ահա ես՝ Պողոս, կ’ըսեմ ձեզի, որ եք թիգատուիք՝ Քրիստոս ձեզի օգուտ մը չ’ունենար: Դարձեալ կը յայտարարեմ, թէ ով որ թիգատուի՝ պարտաւոր է ամբողջ Օրէնքի գործադրելու: Իսկ եք փորձէմ Օրէնքի գործադրութեամբ արդարանալ՝ ա’լ Քրիստոսի հետ ձեր կապը կտրած կ’ըլլաք եւ զրկուած՝ անոր շնորհենք» (Գաղ. 5:1-4):

«Մինչդեռ Քրիստոսով Օրէնքը իր վախճանին հասած է եւ միայն Քրիստոսի հաւատացողը կ’արդարանայ» (Հոռվմ. 10:4):

«Կիրակի առաւօտ կամուխ, մքմշաղին, Մարիամ Մագդաղենացին զերեզման զնաց եւ տեսաւ որ զերեզմանի մուտքին դրուած բարը վերցուած է» (Յովհ. 20:1, Մարկ. 16:1-10, Մատթ. 28:1-8):

«Այդ Կիրակի օրը երեկոյեան, երբ աշակերտները միասին հաւաքուած էին եւ դոներն ալ գոցած՝ Հրեայ դեկապաներէն վախճանով, Յիսուս եկաւ եւ կանգնեցաւ անոնց մէջտեղ եւ բաւ անոնց: Ողջոյն ձեզի» (Յովհ. 20:19, Ղուկ. 24:1-12):

«Ուր օր եսք, աշակերտները դարձեալ ներսը հաւաքուած էին եւ Թովմաս իրենց հետ չէր: Ճակառակ որ դոները գոց էին, Յիսուս եկաւ եւ կանգնեցաւ անոնց մէջտեղ ու բաւ. Ողջոյն ձեզի» (Յովհ. 20:26):

«Առաջին ամսուան չորեխտասաներորդ օրը իրկուան դէմ Տիրոջ զատիկն է: Նոյն ամսուան հնգետասաներորդ օրը բաղարջակերաց տօնն է Տիրոջ, եօրը օր բաղարջ պիտի ուտէք» (Ղեւտ. 23:5-6):

«Երբ Պետակոստէի օրը հասաւ, բոլոր հաւատացեալները միասնաբար մէկտեղուած էին: Յանկարծ սաստիկ հովի մը սուլոցին պէս ճայն մը հնչեց երկինքն եւ լեցուց ամրող տունը, ուր անոնք նստած էին: Յետոյ անոնք տեսան հրեղէն լեզուներ, որոնք տարածուեցան եւ հանգեցան իւրաքանչիւրին վրայ: Բոլոր ներկաները Ս. Հոգիով լեցուեցան եւ սկսան տարրեր լեզուներով խօսիլ՝ ինչպէս որ Հոգին խօսիլ կու տար» (Գործ. 2:1-4):

«Ամէն Կիրակի ձեզմէ իւրաքանչիւրը պզտիկ ինայողութիւն մը բող մէկ կողմ դնէ, իր կարողութեան չափով, որպէսզի հանգանակութիւնը գալէս ետք չըլլայ» (Ա. Կորնթ. 16:2):

«Եւ ահա Կիրակի օր մը, Ս. Հոգիով լեցուեցայ եւ ետեւէս փողի հնչիւնի նման զօրաւոր ճայն մը լսեցի» (Յայտ. 1:10):

Առաջին դարու «Առաֆելական Կանոն»ը, կրօնի հին ուղեցոյց Didache-ը եւ երկրորդ դարու եկեղեցական հայրերը, ինչպէս՝ եզնատիոն 3.Փ. 107-ր., Յուստինիանոս Մարտիրոս 3.Փ. 145-ր., Իրենիոս 3.Փ. 200-ր., Տէրտուղիանոս 3.Փ. 200-ր., Որոգինէս 3.Փ. 185-225-ր., կը վկայեն ու կը հաստատեն այն կանոնադրութիւնը թէ առաֆելաներ եւ առաջին դարու քրիստոնեաներ Կիրակին, Քրիստոսի յարութեան օրը որպէս Տէրունի սրբագործուած օր կը պահէին, Հացի Թեկանումը կը կատարէին, յարուցեալ Տէրը կը փառաւորէին եւ ուրախութեամբ կը յիշատակէին ու կը տօնախմբէին Քրիստոսի մահուան մեղքին վրայ տարած յաղբանակը:

(Տարունակելի թիւ 10)

Յաջորդիւ՝ Քրիստոն Սայընս Աղանդի մասին

Միւռոն Ռ. Վրդ. Ազնիկեան

ԼՈՒՐԵՐ ԱԶԳԱՅԻՆ
ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՐԱՆԸՆ

Ս. ՔԱՐԱՍՍՆԻՑ ՄԱՆԿԱՆՑ ԵԿԵՂԵՑԻՈՅ
ԱՆՈՒԱՆԱԿՈՉՈՒԹԵԱՆ ԱՌԻԹՈՎ ՄԱՏՍՈՒՅՈՒՆ
Ս. ՊԱՏԱՐԱԳԻ ԸՆԹԱՑՔԻՆ

**ՎԱՏԱՀԻՆՔ ԱՄՏՈՒԾՈՅ ԵՒ ԱՂՕԹՔԻ
ՃԱՄԲՈՎ ՄԵՆՔ ԶՄԵԶ ՄԻՇՏ ՀԱՐԱՋԱՏ
ԿԱՊՈՒԱԾՈՒԹԵԱՆ ՄԷԶ ՊԱՀԵՆՔ ՄԵՐ
ՏԻՐՈԶ ԵՒ ՓՐԿՉԻՆ ՃԵՏ, ՈՐՊԵՍՉԻ
ԿԱՐԵՆԱՆՔ ՍՐԲՈՒԹԵԱՄԲ ԵՒ
ԱՄՏՈՒԱԾՊԱՇՏՈՒԹԵԱՄԲ ՀԱՄՆԻԼ ՄԵՐ
ԲՈԼՈՐ ԲԱՐԻ ՆՊԱՏԱԿՆԵՐՈՒ
ԻՐԱԳՈՐԾՈՒՄԻՆ**

ՊԱՏԳԱՄԵՑ ԱՌԱՋՆՈՐԴ ՄՐԲԱՋԱՆԸ

Կիրակի, 22 Մարտ, 2009-ին, Սրբոց Քառասնից Մանկանց տօնին եւ Օրէնին Քառանքիի եկեղեցւոյ անուանակոչութեան առիթով, Թեմիս Բարեխնամ Առաջնորդ Բարձր. Տ. Մուշեղ Ս. Արք. Մարտիրոսեան Սուրբ Պատարագ մատոյց եւ իր հոգեշունչ պատգամը փոխանցեց

եկեղեցւոյ մէջ համախմբուած հաւատացեալ բազմութեան, կարեւորելով աղօթքին ամերաժեշտութիւնը մարդ անհատի եւ յատկապէս հաւատացեալի կեանքին մէջ, իբրեւ միջոց վերանորոգութեան, մարդուն մէջ հաւատքի կեանքի ամրապնդման ու անով Աստուծոյ հետ հարազատ կապուածութեան:

Պատարագիչ Սրբազն Հօր առընթերակայ էին Քրիստոնէական Դաստիարակութեան վարիչներէն՝ Հոգշ. Տ. Պարքեւ Վրդ. Կիւլիմեան եւ Եկեղեցւոյ հոգեւոր հովիւ՝ Արժ. Տ. Հրանդ Քինց. Երէցեան:

Ա. Խորանին սպասարկեցին Եկեղեցւոյ սարկաւագները եւ քեմիս Եկեղեցիներէն ժամանած երիտասարդաց խմբակի անդամներ:

Ա. Պատարագի երգեցողութիւնը ներդաշնակութեամբ կատարուեցաւ Եկեղեցւոյ Սարկաւագաց եւ Դպրաց դասի անդամ-անդամուհիներու կողմէ, դեկապարութեամբ Պրճ. Արամ Աղապապեանի:

Առաջնորդ Սրբազնը բարողի ընթացքին, յատուկ կարեւորութեամբ անդրադաւ այն խոր հաւատքին, որով ապրեցան 4-րդ դարուն իրենց հաւատքին մէջ անպարտելի եւ Աստուծոյ հանդէպ հաւատարիմ եղող բառասուն երիտասարդները՝ հաւատքի մեծ ախոյանները, որոնք Սեբաստիոյ Լիւսիաս հազարապետին հրամանով եւ օրուան դատաւոր՝ Ակրիկողայիսուի որոշումով նահատակուեցան Սեբաստիոյ լինին մէջ, 9 Մարտ 316 թուականին:

40 Բաջ զինուորներ, ամէն հալածանք, տառապանք ու չարչարանք յանձն առին, բայց մերժեցին ընդունիլ կոապաշտութիւնը, անպատմելի դժուարութեանց ենթարկուեցան՝ սառած լինին մէջը նետուելով, փորձութեան ենթարկուեցան՝ անոնց համար տաք բաղնիք պատրաստուելով, որպէսզի անոնք, որոնք ուրանն իրենց հաւատքը եւ կոապաշտութիւնը ընդունին՝ կարենան այնտեղ մտնել ու տաքնալ: Միայն մէկ հոգի տկարացաւ իր հաւատքին մէջ, ու դուրս գալով լինէն եւ բաղնիք մտնելով՝ մահացաւ: Իսկ այնտեղ գտնուող պահակներէն

մին տեսնելով 39 հոգիներու ամուր հաւատքը եւ երկինքին իջնող փառաց պսակը, հաւատաց Քրիստոսի եւ նետուեցաւ լինին մէջ, այդպիսով՝ ամբողջացնելով բառասուն թիւը:

Սեբաստիոյ լինը Քառասուն Մանկանց համար եղաւ հոգեւոր մկրտարան մը, շեշտեց Սրբազն Հայրը, որուն մէջ Քառասուն Մանուկները իրենց տառապանքին մէջ կրցան տեսնել այն մեծ լոյսը՝ որ երկինքին իրենց վրայ հանգչեցաւ: Անոնք իրենց աչերը երկինք բարձրացնելով՝ տեսան անմարելի յոյսը՝ Քրիստոսը, որ կը խրախուսէր զիրենք իրենց հաւատքին մէջ անխախտութեան համար, որով արժանացան անմահութեան եւ փառաց պսակին:

«Քառասուն նահատակներուն նման, մենք եւս կոչուած ենք հաւատքի մեր կեանքը ապրելու, աղօթքի նամրով միշտ Աստուծոյ հետ հաւատարմութեամբ բալելու, մեր ուխտը վերանորգելու եւ սրբակենցաղ ապրելակերպով մեր կեանքը շարունակելու», յորդորեց Սուազնորդ Սրբազնը:

Յաւարտ Ա. Պատարագին, հոգեհանգըստեան արարողութենէն ետք, Սրբազն Հայրը, շրջապատուած առընթերակայ հոգեւորականներով եւ դպրաց դասով՝ առաջնորդուեցաւ «Ղուկասեան» սրահ, ուր կատարեց օրինութիւնը Եկեղեցւոյս անուանակոչութեան առթիւ պատրաստուած մատաղին, պատրաստուած՝

Եկեղեցւոյ Տիկնանց Միութեան կողմէ: Ապա, ժողովուրդը միասնաբար երգեց «Կիլիկիա» մաղթերգը:

ՄԻՐՈՅ ՄԵԴԱՆ

Արարողութեանց աւարտին, ուխտաւոր հաւատացեալներու մասնակցութեամբ տեղի ունեցաւ սիրոյ նաշ: Ճաշի ընթացքին՝ խօսք առաւ եկեղեցւոյ Հովհաննես Արք. Տ. Հրանտ Քիոյ. Երեցեան, որ այս առթիւ յանուն Ս. Քառասնից Մանկանց Եկեղեցւոյ մեծ ընտանիքին, բարի գալուստ մաղթեց բոլորին, շնորհակալութիւն յայտնեց Սրբազն Հօր, որ իր օրինաբեր այցելութեամբ եւ օրուան Ս. Պատարագի մատուցումնվ իր սիրոյն արժանացուց եւ խրախուսեց բոլորը, Հոգեշնորի Հայր Պարքեւին, որ այս առթիւ ընկերակցելով Սրբազն Հօր, սպասարկեց Ս. Սեղանին: Ան ողջունեց նաև Ազգ. Վարչութեան Ատենապետ Տնքք. Կարօ Յակոբեանն ու Վարչութեան անդամ Տիար Խաչիկ Երեցեանն ու իր ազնիւ տիկինը, որոնք իրենց ներկայութեամբ պատուեցին ծխական այս շրջանը:

Տիկ. Անահիտ Աղապապեան ապրումով արտասանեց Վեմիր Համբարձումեանի «Երշանկութեան գաղտնիքը» բանաստեղծութիւնը, արժանանալով բոլորի գնահատամեմին:

Ապա Սրբազն Հայրը իր գնահատամեմը յայտնեց Եկեղեցւոյ մեծ ընտանիքին, եւ յատուկ կերպով գնահատեց Եկեղեցւոյ Տիկնանց Միութեան վարչութիւնը եւ անդամները, նաև՝ Թեմիս Երիտասարդաց խմբակի անդամները, խրախուսեց բոլորը, որ անսան Ն.Ա.Օ.Տ.Տ. Արամ Ա. Վեհափառ Հայրապետի կոչին, որով 2009 թուականը հոչակած է «Երիտասարդութեան Տարի», որպէսզի բոլորը համախմբուին Եկեղեցւոյ եւ Ազգին շուրջ, ու զարկ տան իրենց մէջ հոգեւոր եւ ազգային ապրումներու առաւել կենսաւորումին, ի սպաս Օրէնք Քառամբի գաղութի առաւել ծաղկումին:

Պահպանիչ աղօթքով վերջ գտաւ արարողութիւնն ու սիրոյ նաշը:

PRELATE CELEBRATES DIVINE LITURGY ON THE NAME DAY OF FORTY MARTYRS CHURCH

On Sunday, March 22nd, 2009, H.E. Archbishop Moushegh Mardirossian celebrated Divine Liturgy, delivered the sermon, and

blessed *madagh* at Forty Martyrs Church in Orange County in commemoration of the Feast of the Forty Martyrs, which is also the name day of the church.

Assisting at the altar were Prelacy Christian Education Department Co-Director Very Rev. Fr. Barthev Gulumian and parish pastor Rev. Fr. Hrant Yeretzian. Deacons and members of the ACYA served at the altar.

Prior to delivering the sermon, the Prelate thanked God for granting the opportunity to once again gather in celebration of the name day of the church, and invited the congregation to join in prayer for peace and the wellbeing of all mankind.

The theme of the sermon was the deep and unyielding faith of the forty youth of Sebastia who stood firm in their loyalty to God and were martyred for their faith in the year 316, thus becoming champions of the Christian faith. The Prelate exalted the strength and courage of the youth who were subjected to every imaginable torture and temptation yet refused to renounce their faith and convert to paganism. Only one of the youth faltered in his faith and left the frozen lake but succumbed upon entering the hot bath, after which one of the guards, in awe at the halos coming down from

heaven and resting above the heads of the youth, declared that he would embrace Christianity and threw himself in the lake to replace the youth that had left.

The Prelate stated that "like the forty martyrs, we too are called to live our lives in faith, with devotion to God through prayer, and with virtue".

The Prelate then focused his sermon on the message of the fifth Sunday of Lent, the Sunday of the Judge, which directs us to pray tirelessly. The Prelate concluded by saying "when we pray with sincerity and true faith, we are cleansed and led towards salvation. It is important to beseech God for strength to resist temptation and evil. The forty martyrs were strengthened through prayer and they became heirs to the heavenly kingdom of God through their unwavering trust in God. We must remain steadfast in our prayers and place our utmost trust in Him because he who endures through hardship will receive salvation".

At the conclusion of Divine Liturgy and requiem services, the Prelate was led in a procession to "Gugasian" Hall where he blessed the *madagh*.

A reception followed the blessing of *madagh*. Rev. Fr. Hrant Yeretzian welcomed the guests and thanked the Prelate for conducting the inspiring services. He also thanked Very Rev. Fr. Barthev Gulumian, Executive Council Chair Dr. Garo Agopian and member Mr. Khatchig Yeretzian, and the youth who participated in the services.

In his message the Prelate commended all the servants of the church for their service and dedication to the progress of the parish and community.

Սիրելի Հայորդին,

Հայ ժողովուրդի բոլոր զաւակներուն համար մեծ պարտականութիւն է հետաքրքրուիլ հայ եկեղեցին և անոր շուրջ գործող կառոյցներով, ու իրենց կարելիութիւններով նեցուկ կանգնի անոնց բարգաւաճման և զարգացման աշխատանքներուն:

Մեր Ազգային Սահմանադրութեան համաձայն, իւրաքանչիւր հայ, որ ամրողացուցած է 18 տարիքը, առանց որեւէ խտրութեան իրաւունք ունի անդամակցելու իր շրջանի եկեղեցին, ներկայ ըլլալու անոր Անդամական ժողովներուն, ընտրելու և ընտրուելու:

Հետեւարար, սիրելի ծնողներ և հաւատացեալ հայեր, կը թելադրենք ու զերմօրէն կը փափաթինք, որ դուք ալ ձեր կարգին ազգային պարտականութիւն համարելով անդամազրուիք ձեր շրջանի ծխական եկեղեցին և ազգային եկեղեցական մեր ընդհանրական կեամբէն ներս դառնաք իրաւասու գործուն անդամ:

Dear Fellow Armenians,

It is the duty of all fellow Armenians to be concerned with the progress of all Armenian establishments, especially with the church and related institutions.

According to our National Constitution, all Armenians ages 18 and above, without discrimination, have the right to become active members of the church; to participate in General Membership Meetings, to vote, elect, and be elected.

We appeal and encourage young people and all of our parishioners, to fulfill their religious as well as national duties, by registering and becoming standing and active members of their parish church.

**ԱՌԱՋՆՈՐԴ ՄՐԲԱՋԱՆ ՀՕՐ
ԱՅՑԵԼՈՒԹԻՒՆԸ ՍԱՆ ՖՐԱՆՍԻՍՔԻՑԻ
Ս. ԳՐԻԳՈՐ ԼՈՒՍԱԽՈՐԻՉ ԵԿԵՂԵՑԻՈՅ
ՀԱՄԱՅՆՔԻՆ**

Մեր հաւատոյ հօր՝ Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչի տօնին առիթով, Սան Ֆրանսիսկոյի Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ եկեղեցւոյ ծխական համայնքը Մարտ 28-29 շաբաթավերջին ապրեցաւ տօնական մթնոլորտ, վայելելով Թեմիս բարեխնամ Առաջնորդ Բարձր. Տ. Մուշեղ Արք. Մարտիրոսեանի այցելութիւնն ու եպիսկոպոսական Ս. Պատարագը: Արդարեւ, այդ օրը նաև եկեղեցւոյ անուանակոչութեան տօնն էր:

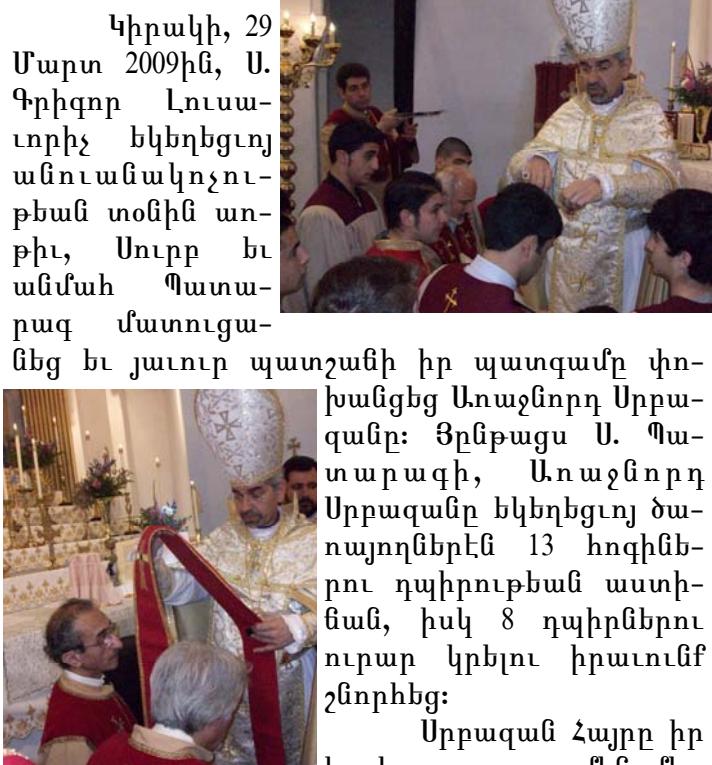
Առաջնորդ Սրբազնը Սան Ֆրանսիսխօ հասաւ Շաբաթ, 28 Մարտի յետմիջօրէին, ընկերակցութեամբ Հոգեշնորհ Տ. Պարթեւ Վրդ. Կիւլիւմեանի: Անոնք օդակայանին մէջ դիմաւորուեցան շրջանի Հոգեւոր Հովհիւն՝ Արժ. Տ. Աւետիս Քինյ. Թորոսեանի եւ հոգաբարձութեան ատենապետ Տիար Վարանդ Գասպարեանի կողմէ: Սան Ֆրանսիսխօ ժամանած էին նաև Ազգային Վարչութեան ատենապետ Տնքր. Կարօ Յակոբեան եւ անդամներէն Տիար Ներսէս Մելքոնեան, տօնական ուրախութեան մասնակցելու համար:

Երեկոյեան ժամը 6:30ին, գաղութիս Հայ Դատի հիւրասենեակին մէջ, խորհրդակցական հանդիպում մը տեղի ունցաւ Առաջնորդ Սրբազն Հօր, Ազգ. Վարչութեան անդամներուն ու ծխական շրջանի ժողովականութեան միջեւ: Արծարծուեցան ծխական համայնքը յուզող եկեղեցական, կրթական ու ընդհանրական հարցեր: Դժուարութիւնները հաւաքական նիգով ու գոր-

ծակցաբար դիմագրաւելու կարեւորութիւնը անհրաժեշտ նկատուեցաւ: Ապա ներկաները անցան «Վասպուրական» սրահ, եւ սիրոյ սեղանի շուրջ ընթրեցին. հիւրասիրութիւնը պատրաստած էին եկեղեցւոյ Տիկնանց Միութեան անդամները: Ընթրիքի պահուն, յաջորդաբար խօսք առին Հոգեւոր Հովհիւը, Ազգային Վարչութեան ատենապետը, Հոգաբարձութեան ատենապետը եւ Առաջնորդ Սրբազն Հայրը: Սրբազն Հայրը իր խօսքին մէջ շեշտեց համագործակցութեան կարեւորութիւնը եւ ըսաւ, որ այդ ձեռով կարելի է նուանել ներկայի ու ապագայի դժուարութիւնները:

**Ս. ՊԱՏԱՐԱԳ, ԶԵՌՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ ԵՒ
ՄԱՏԱԴՐԱՆՔ**

Կիրակի, 29 Մարտ 2009ին, Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ եկեղեցւոյ անուանակոչութեան տօնին առթիւ, Սուրբ եւ անմահ Պատարագ մատուցանեց եւ յաւուր պատշաճի իր պատգամը փոխանցեց Առաջնորդ Սրբազնը: Յընթացս Ս. Պատարագի, Առաջնորդ Սրբազնը եկեղեցւոյ ծառայողներէն 13 հոգիներու դպիրութեան աստիճան, իսկ 8 դպիրներու ուրար կրելու իրաւունք շնորհեց:

Սրբազն Հայրը իր հոգեւոր պատգամին մէջ, ողջունեց հաւատացեալ ժողովուրդը եւ համայնքի կազմակերպութեանց ներկայացուցիչները, ապա նշեց թէ անցեալ տարի նոյն այս շրջանին, Վեհափառ Հայրապետին հրաւերին ընդառաջելով, ներկայ

գ տ ն ո ւ ա ծ
է թ Ա ն թ ի -
լ ի ս ա , Մ ա յ -
ր ա վ ա ն ֆ ի
ո ր ո ւ ա ն
ա ռ թ ի ւ Ա .
Պ ա տ ա ր ա զ
մ ա տ ո ւ ց ա ծ
է թ ո ւ վ կ ա ն
ե ղ ա ծ ' Ա .

Φ p h q n n

Լուսաւորչի Աջին հանդէպ մեր ժողովուրդին հաւատին ու երկիւղածութեան: «Լուսաւորիչի Աջը աշխարհատարած մեր ժողովուրդին օրինութիւն ու բարիք կը բաշխէ, ֆիզիքական ու հոգեկան բժշկութիւն կը պարզեւէ», ըսաւ Առաջնորդ Մրբազանը, աւելցնելով, որ Անթիկասի Մայր Տաճարի կամարներուն տակ աղօրքի պահուն, յիշած է մեր Թեմի ժողովուրդն ու Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ եկեղեցւոյ ծխական համայնք:

Սրբազն Հայրը ամփոփ կերպով անդրադարձաւ Ա. Գրիգոր Լուսաւորիչ հայրապետի կեանիքին եւ յատկապէս վասն բրիստոննէութեան անոր կրած չարչարաններուն. «Բազմաչարչար մեծ սուրբը նգնեցաւ, տառապեցաւ ու իր հաւատքին շնորհիւ արժանացաւ մեր հոգիներուն լուսաւորիչը ըլլալու շնորհիքն», շարունակեց Առաջնորդ Սրբազնը, կոչ ուղղելով ներկաներուն, որ խնդրեն Սուրբին բարեխօսութիւնը մեր ազգային ու հաւաքական կեանիք բարգաւաճման համար:

Ծարունակելով իր պատգամը, Առաջնորդ Սրբազնը կանգ առաւ այն իրողութեան վրայ, որ Ս. Գրիգոր Լուսաւորչի Ուխտի այս օրը կը գուգաղիպի մեծ պահոց վեցերորդ Կիրակիին։ «Այսօր ուխտի օր է, այսօր աղօթի օր է, վերանորոգութեան ու նուիրումի օր։ Այսօր մեր մեծ սուրբին բարեխօսութեամբ հոգիները մաքրելու օր է, անկեղծ հաւատենվ ու աստուածագիտութեամբ լոյսի դարձի օր։ Մեր ծառայական կեանքը պէտք է յառաջ տանինք պարկեշտու-

թ ե ա մ բ ն ւ
ա ն ա չ ա ռ գ ո ր-
ծ ո վ, հ ե ռ ո ւ՝
փ ա ր ի ս ե ց ի ա-
կ ա ն մ օ տ ե ց ո ւ-
մ է : Ե կ է ք
ո ւ ր ե մ ն, խ ո ս-
տ ո վ ա ն ի ն ֆ, ո ր
ա մ է ն բ ա ն է,
ա ւ ե լ ի ս ր տ ո վ,
հ ո գ ւ ո վ, մ ի տ-

Բով ու ողջ էութեամբ զԱստուած կը սիրենի,
նոյն սիրով ալ իրարու հանդէպ պիտի
տրամադրուինի՞ վասն պայծառութեան մեր
եկեղեցւոյ ու շինութեան ազգիս», շԵշտեց
Առաջնորդ Սրբազնի:

Ս. Պատարագի աւարտին, հոգեհանգըստեան պաշտօն կատարուեցաւ Թեմիս անդրանիկ Առաջնորդին՝ Գերշ. S. Հրանդ Արք. Խաչառութեանի, նախկին հովիւներէն S. Խաչիկ Քինյ. Գոռոգեանի, S. Մովսէս Քինյ. Շիրիֆեանի, S. Սահակ Քինյ. Պալեանի, եկեղեցւոյ ննջեցեալ նուիրեալներուն եւ յայտնի ու անանուն բարերարներու հոգիններուն խաղաղութեան համար:

Հոգեհանգիստի աւարտին, «Գրա' Տէր»ի երգեցողութեամբ, Առաջնորդ Սրբազնն ու երգեցիկ դասը բափօրով ուղղուեցան եկեղեցւոյ մայր մուտքի շրջափակը, ուր տեղի ունեցաւ աւանդական մատաղի օրհնութիւն: Աւարտին՝ ժողովուրդի հոծ բազմութիւնը երգեց «Կի-լիկիա»ն եւ Հայաստանի բայլերգը:

ՍԻՐՈՅ ՃԱՌ

Նոյն օրը, յետմիջօրէին ժամը 2:30ին,
Առաջնորդ Սրբազն Հայրը ուղղուեցաւ Խաչա-
տուրեան Հայ Կեղրոնի «Սարոյեան» սրահը, ուր
ի պատիւ իրեն եւ ընկերակից հիւրերուն կազ-
մակերպուած էր ճաշկերոյք մը Եկեղեցաւը
Տիկնանց միութեան կողմէ, հովանաւորու-
թեամբ՝ Տէր եւ Տիկին Գրիգոր եւ Սեղա Գիգիր-
եաններուն:

Գեղարուեստական յայտագիրին մասնակցութիւն բերին Գ.Զ.Վ. Ազգ. Վարժարանի շրջանաւարտներէն՝ Նանօր Տէմիրնեան (ասմունք) եւ հանրածանօթ «Մազմանեան» ժառանգակը (դասական ու ժողովրդական գործերու կատարողութեամբ), զերմ խանդավառութիւն ստեղծելով ներկաներուն մէջ:

Աւարտին, Առաջնորդ Սրբազնը, խօս առնելով, բարձր գնահատեց գաղութի պատկան մարմիններու տարած կամաւոր աշխատանքները, յատկապէս հոգաբարձութեան նախաձեռնած այս գեղեցիկ համախմբումը. Սրբազն Հայրը շնորհաւորեց Հոգեւոր Հովհիւր, Եկեղեցւոյ անուանակոչութեան առթիւ եւ թելադրեց որ վերանորոգուած ուժով եւ քափով շարունակէ իր առաջնորդութիւնը, գործակցելով հոգաբարձութեան հետ:

Անդրադանալով տօնական օրուան խորհուրդին, Առաջնորդ Սրբազնը նշեց, որ Լուսաւորիչ Հայրապետը հոգեփոխութեան ենթարկեց Հայ ազգը, ու այս տօնը կոչուած է հոգեփոխութեան ենթարկելու նաև մեզ: Լուսաւորիչ Հայրապետը նաև հայութեան տուած մշակութային ինքնուրոյնութիւն, ու մենք կոչուած ենք հարազատ մնալու մեր ինքնուրոյն մշակոյթին ու աւանդութիւններուն: Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ նաև մարմնացում էր զոհողութեան ու յանձնառութեան, նոյն ոգիով ալ մենք պարտաւոր ենք յանձն առնել մեր պարտականութիւններն ու պատախանատութիւնները, ընդգծեց Առաջնորդ Սրբազնը, որ այս առիթով նաև դրուատական արտայայտութիւններով անդրադաւ Սան Ֆրանսիսկոյի հայ գաղութին մասին ու մաղթեց բարգաւաճում:

Ճաշկերոյրը վերջ գտաւ «Պահպանիչ»ով, որմէ եսք Առաջնորդ Սրբազնը մտերմիկ զրոյց ունեցաւ զինք շրջապատող հաւատացեալներուն հետ:

Առաջնորդ Սրբազնը Լուս Անելը վերադարձաւ երեկոյան:

PRELATE'S VISIT TO THE ST. GREGORY PARISH IN SAN FRANCISCO

In celebration of the Feast of St. Gregory the Illuminator's Descent into the Pit and the name day of St. Gregory Church, on March 28th, 2009, H.E. Archbishop Moushegh Mardirossian paid a visit to the San Francisco parish community.

The Prelate, accompanied by Very Rev. Fr. Barthev Gulumian, arrived in San Francisco on Saturday the 28th where they were welcomed by parish pastor Rev. Fr. Avedis Torossian and Board of Trustees Chairman Mr. Varant Kasparian. Executive Council Chair Dr. Garo Agopian and member Mr. Nerves Melkonian were also in San Francisco to join in the festivities.

Upon his arrival the Prelate, accompanied by the clergy and Board Chairman, visited two families who were coping with grief and illness and offered his prayers and consolation.

In the evening, the Prelate and council members met with the Board and Delegates of the Church for a discussion on issues concerning the parish community.

The Prelate spoke to them of the importance of youth participation in our collective endeavors, urging them to engage in community life. Upon the invitation of the Prelate, Very Rev. Fr. Barthev Gulumian conveyed his well wishes to the youth and, reiterating the Prelate's remarks, encouraged them to take an active role in our church and community life.

The gathering came to a close with the Prelate's benediction and the collective singing of the Armenian national anthem.

A reception organized by the Ladies Auxiliary followed at "Vasbouragan" Hall during which remarks were delivered by the Pastor, Executive Council Chair, and Board of Trustees Chair. The Prelate, in his message, stressed the importance of collaboration within the community for the overcoming of difficulties and the advancement of the parish and the community in general.

On Sunday, March 29th, the name day of the Church, the Prelate celebrated Divine Liturgy, delivered the sermon, ordained 13 acolytes and elevated 8 acolytes to the rank of stole bearer.

Prior to delivering his sermon the Prelate welcomed the parishioners and community representatives, noting that last year this time, upon the invitation of H.H. Catholicos Aram I, he celebrated Divine Liturgy at St. Gregory the Illuminator Cath-

dral in Antelias where he witnessed first hand the reverence of the faithful towards the relic of St. Gregory's right hand. The Prelate also noted that he offered

special prayers for the Prelacy faithful and specifically the parish community of St. Gregory Church on that occasion.

The Prelate centered his sermon on the virtuous life and example of St. Gregory and the torture he endured for his Christian faith, urging the faithful to pray for his intercession for the splendor of our church and nation. The Prelate stressed that this occasion is a day of prayer, a day of renewal, an opportunity to cleanse our souls and continue our service with integrity. "Let us vow to, above all else, love the Lord with all our hearts, souls, and strength, and love each other for the benefit of our church and people", concluded the Prelate.

During requiem service, prayers were offered for the first Prelate of the North American Prelacy H.E. Archbishop Hrant Khatchadourian, former pastors Rev.

Fathers Khatchig Krouzian, Movses Shirikian, and Sahag Balian, and departed servants and sponsors.

At the conclusion of services the Prelate was led in a procession to the main entrance of the church where he blessed the *madagh*.

In the afternoon, the Prelate presided over the banquet at "Saroyan" Hall of the Khachaturian Armenian Center.

Welcoming remarks were delivered by the Board of Trustees Chairman. KVZ School students and the renowned "Mazmanian Quartet" participated in the artistic program.

Concluding remarks were delivered by the Prelate. The Prelate highly commended the work carried out by the various community organizations and congratulated the parish on their name day celebration, encouraging them to continue their mission with renewed strength and devotion.

Reflecting on the message of the Feast of St. Gregory, the Prelate stated that St. Gregory brought about a spiritual change in the Armenian people, gave uniqueness to our culture, and was the embodiment of sacrifice and devotion. In commemoration of his feast day, the Prelate concluded that we are called upon to undergo a spiritual change, to remain true to our culture and heritage, and to fulfill our responsibilities and obligations in his example.

The banquet came to a close with the benediction after which the Prelate conversed with the guests, who expressed their joy for the wonderful weekend.

ՄԻԶԻՆ ԱՐԵՒԵԼՔԻ ՈՒՂՂԱՓԱՌ ԵԿԵՂԵՑԻՆԵՐՈՒ ԱՐԵՒՄՏԵԱՆ ՇՐՋԱՆԻ ԱՌԱՋՆՈՐԴՆԵՐՈՒ ՀԵՐԹԱԿԱՆ ՃՈՂՈՎ

Միջին Արեւելքի Ուղղափառ եկեղեցիներու՝ Ղըպտի Ուղղափառ, Ասորի Ուղղափառ եւ Հայց. Առաքելական եկեղեցիներու Արեւմբտեան Միացեալ Նահանգներու Առաջնորդները Երեշարքի, 31 Մարտին ունեցան իրենց հերթական հանդիպումը, օրակարգի վրայ ունենալով միացեալ ծրագիրներ ու գործակցութեան նախագիծներ:

Հանդիպումը տեղի ունեցաւ Ասորիներու Ս. Եփրեմ Մայր Եկեղեցւոյ մէջ, Պիրապէնք, հիւրընկալութեամբ Ասորի Ուղղափառ եկեղեցւոյ Առաջնորդ Եռունին Քափլան Արքեպիսկոպոսին:

Ժողովական աշխատանքներու սկսել առաջ, Թեմիս քարեխնամ Առաջնորդ Բարձր. Տ. Մուշեղ Արք. Մարտիրոսեան, Ղըպտի Ուղղափառ համայնքի Առաջնորդ Գերշ. Տ. Արապինն Եպիսկոպոս, Արեւմտեան Թեմի Առաջնորդ Գերշ. Տ. Յովնան Արք. Տէրտէրեան, եւ հոգեւորականները միացեալ աղօթքի պահ մը ունեցան, իւրաքանչիւրը երգելով ու աղօթելով իր լեզուով:

Առաջնորդ Արքազան Հօր կ'ընկերանային Քրիստոնեական Դաստիարակութեան Գրասենեակի զոյգ վարիչները՝ Գերպ. Տ. Միոնն Ծ. Վրդ. Ազնիկեան եւ Հոգշ. Տ. Պարբեւ Վրդ. Կիլիմեան:

Ժողովը զեկուցումներ լսեց Կիրակնօրեայ դպրոցներու եւ երիտասարդական խմբակներու համատեղ գործունեութեան ու ծրագիրներուն մասին, կատարելով իրագործումներուն

արժեւորումը, եւ մշակեց յառաջիկայ ձեռնարկներու ծրագիրը:

Ժողովը նաև որոշեց յաւելեալ մղում տալ երիտասարդական խմբակներու գործունեութեան:

Որոշուեցաւ այս տարի եւս կատարել համատեղ Ս. Պատարագ, Ղըպտի Եկեղեցւոյ հիւրենկալութեամբ:

Արձարծուեցաւ նաև Ամերիկայի մէջ գործող Ուղղափառ եւ Քրիստոնեայ այլ Եկեղեցիներու հետ գործակցութեան անհրաժեշտութիւնը. այս նպատակով առնուեցան գործնական քայլեր:

Ժողովական աշխատանքներու սկիզբ տեղի ունեցաւ սիրոյ սեղան, իսկ աւարտին, յիշատակի նկար մը առնուեցաւ:

The Prelate participated in the meeting, along with H.E. Archbishop Hovnan Derderian (Western Diocese), H.E. Archbishop Mor Clemis Eugene Kaplan (Syriac Church), and H.G. Bishop Serapion, (Coptic Church).

Very Rev. Fathers Muron Aznikian and Barthev Gulumian also participated, as did clergy members from the other three dioceses.

The meeting convened following a prayer services in which the members participated in their respective languages.

Items on the agenda included a discussion on the past, present, and future activities of the Sunday Schools and Youth Groups, the planning of the annual joint Divine Liturgy which this year will be hosted by the Coptic Diocese, and a discussion on furthering collaboration between other Orthodox and Christian Churches, for which preliminary steps are underway.

PRELATE PARTICIPATES IN MEETING OF THE COUNCIL OF ORIENTAL ORTHODOX BISHOPS

On Tuesday, March 31st, the members of the Council of Oriental Orthodox Bishops of the Western United States gathered at St. Ephraim Syriac Orthodox Cathedral in Burbank for their regular meeting.

ՓՐՈՒԹ. ՅԱՐՈՒԹ. ՊԱՐՍԱՄԵԱՆԻ ԳԻՐՔԻՆ ՇՆՈՐՀԱՀԱՆԴԵՍԸ ԱԶԳ. ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՐԱՆԻ ՍՐԱՀԻՆ ՄԷՋ

Ազգային Առաջնորդարանի «Տիգրան եւ Զարուհի Տէր Ղազարեան» սրահը, ժողովական աշխատանքներու եւ արարողութիւններու կողմին, յանախ կը հիւրենկալէ մշակութային ձեռնարկներ: Այս ծիրին մէջ, նորագոյն հանդիսութիւնը տեղի ունեցաւ Կիրակի, 3 Մայիսի յետմիջօրէն. պահը նուիրուած էր Փրոֆ. Յարութ Պարսամեանի "Resurrection with Cane and Shoe" հատորին, շնորհահանդէս մը, որուն նպատակն էր գիրքը ներկայացնել ընթերցասէր լայն հասարակութեան:

Շնորհահանդէսը կազմակերպուած էր Ազգ. Առաջնորդարանի Առամելութեան Տարածման Յանձնախումբին կողմէ եւ կը վայելէր

Թեմիս բարեխնամ Առաջնորդ Բարձր. Տ. Մուշեղ Արք. Մարտիրոսեանի հովանաւորութիւնն ու ներկայութիւնը: Կազմուած էր խնամուած յայտագիր մը. հայերէն եւ անգլերէն լեզուներով գիրքին ներկայացումը, ապա նաև երաժշտական բաժին ու վկայութիւններ. եզրափակիչ խօսքը արտասանեց Առաջնորդ Սրբազնութիւնը:

Ծնորհահանդէսին բացման ու ողջոյնի խօսքը արտասանեց կազմակերպիչ յանձնախումբի ատենապետը,

Տիար Հրայր Ճերմակեան:
Խսկ Ազգ. Վարչութեան
Ատենապետ Տոնք. Կարօ
Յակորեանը, իբրեւ հանդիսավար՝ ներկայացուց հեղինակին հակիրն կենսագրականը, որ ամենայն մանրամասնութեամբ պատկերուած է գիրքին մէջ: Ան նկատել տուաւ, որ հեղինակը խորքին

մէջ յաջող բառախաղ մը կատարած է գիրքին խորագիրով, որովհետեւ Resurrection կը նշանակէ Յարութիւն, այսինքն՝ իր անունը, ապա նաև գաւազանով ու իւրայատուկ կօշիկով իր կերտած կեանքի ճամբորդութիւնը: Ապա, ան ներկայացուց առաջին բանախօսը՝ համալսարանի բազմավաստակ դասախոս, Երեւանի Ամերիկեան Համալսարանի հիմնադիր ու մասնագէտ ճարտարագէտ Փրոֆ. Միհրան Աղպապեանը:

Փրոֆ. Աղպապեան ընդհանուր եւ սեղմ գիծերու մէջ ներկայացուց հատորը, որ Յարութ Պարսամեանի հայրենասէրի յատկանիշին վրայ, ընդգծելով, որ նախ՝ առաջին անգամն է որ մեր մօտիկ անցեալի ծանօթ ժամանակաշրջանի մասին նման գիրք մը լոյս կը տեսնէ, ուր հեղինակը դառն կացութիւններուն կողքին կը պատկերէ նաև լուսաւոր ու դրական երեսներ, չի բաւականանար լոկ բնադրատողի դիրքով: Այնուհետեւ ան քեմ հրաւիրեց երկրորդ բանախօսը՝ օդանաւային ճարտարարութանի մէջ գիտաշխատող ու գիտնական Տիգրան Պարսամը:

Հեղինակին մասին հակիրն ծանօթութիւններէ եսք, Տ. Պարսամ, հատորին բաժիններէն մանրապատումներ ու դրուգներ վեր առնելով, ներկայացուց հեղինակին ու անոր «համտեսելով» ներգաղթող բազմահազար հայերու վիճակուած ստալինեան Խորհրդային Միութեան-Հայաստանի դառնութիւնները: Ան կանգ առաւ հեղինակին ու հօր կրած հալածանեմներուն ու ապրած դառնութիւններուն վրայ, նկատել տալով, որ հայրենաշինութեան մասնակցութեան մղումով ներգաղթած ընտանիքը, բազմաթիւ ուրիշներու պէս, ենթարկուած է ահաւոր տանջանեմներու, որոնց հետեւանենով, ընտանիքի անդամներէն կորուստներ ունենալէ եսք, արտագաղթած են Միացեալ Նահանգներ, ուր կերտուած է հեղինակին կեանքի յաջողութիւններու, գիտութեանց ու համալսարանական կալուածներու մէջ արձանագրած յաջողութիւնները, վերականգնումը: Ան վեր առաւ գիրքին այն յատկանիշներուն վրայ, որոնք կը ցոլացնեն հեղինակին լայնածիր ծանօթութիւնները՝ մտաւորականներու ու գիտութեան աշխարհի մարդոց հետ: Վերջապէս, ան նկատել տուաւ, որ հեղինակը բողազերծ ըրած է այն իրականութիւնը, որ ստալինեան Խորհրդային Միութիւնը Հայաստանի ու հայութեան շահերուն համար չէր որ կազմակերպեր էր ներգաղթը: Ան իր խօսքը եզրափակից շնորհակալութիւն յայտնելով հեղինակին, որ իր փորձառութեանց հաղորդակից դարձուցած է ընթերցողը:

Յաջորդ բանախօսը ներկայացնելէ առաջ, հանդիսավարը կանգ առաւ Փրոֆ. Յարութ Պարսամեանի հայրենասէրի յատկանիշին վրայ, ընդգծելով, որ նախ՝ առաջին անգամն է որ մեր մօտիկ անցեալի ծանօթ ժամանակաշրջանի մասին նման գիրք մը լոյս կը տեսնէ, ուր հեղինակը դառն կացութիւններուն կողքին կը պատկերէ նաև լուսաւոր ու դրական երեսներ, չի բաւականանար լոկ բնադրատողի դիրքով: Այնուհետեւ ան քեմ հրաւիրեց երկրորդ բանախօսը՝ օդանաւային ճարտարարութանի մէջ գիտաշխատող ու գիտնական Տիգրան Պարսամը:

Հեղինակին մասին հակիրն ծանօթութիւններէ եսք, Տ. Պարսամ, հատորին բաժիններէն մանրապատումներ ու դրուգներ վեր առնելով, ներկայացուց հեղինակին ու անոր

ընտանիքին դառն փորձառութիւնները, բռնաւիրական դրութիւնը յաղթահարելու, շրջանցելու համար անոնց ի գործ դրած հնարամտութիւնները, ապա նաեւ արձանագրած յաջողութիւնները, անարդարութեան դէմ ամուր կեցւածքը, իսկ այս բոլորին կողքին՝ զուարթախոհութիւնն ու լաւատեսութիւնը:

Գեղարուսատական յայտագիրին կենսագործումը վստահուած էր Արմինէ եւ Քնարիկ Ներկարաբեան շնորհալի բոյրերուն. առաջինը ջութակի վրայ ներկայացուց «Կոռունկ»ը, իսկ երկրորդը երգեց «Սիրոյ մեղեդի» (Հայուիկ գեղեցիկ) երգը. դաշնակի վրայ անոնց ընկերացաւ Աննա Վորովիչ:

Հեղինակին ու գիրքին մասին վկայութիւններ տուին Տիկին Մարի Թերզեան եւ Տիար Սարգիս Մահսէրէնեան:

պատրաստակամութիւնը, որ անցեալ ամանորին արտայայտութիւն գտաւ Ազգ. Առաջնորդարանի յարկին տակ նոր հիմնադրամի մը հաստատումով, հիմնադրամ՝ որ կը կրէ Փրոֆ. Յարութ Պարսամնանի անունը եւ որուն հասյթը պիտի տրամադրուի հաշմանդամ հայուսանողներու: Ան իր խօսքը եզրափակեց նկատել տալով, որ այս գիրքը ազնուութեան, նուիրումի, հայրենասիրութեան ու վաղուան արշալոյսի յոյսին արտայայտութիւնն է, հեղինակի այս յատկանիշներուն արտացոլացումը կը հանդիսանայ:

Հանդիսութիւնը վերջ գտաւ Առաջնորդ Սրբազնին աղօրենք: Ապա, ներկաները վայելեցին պատշաճ հիւրասիրութիւն, ունեցան հատորէն մակագրուած օրինակներ ու մտերմիկ գրոյց՝ հեղինակին հետ:

WESTERN PRELACY HOSTS BOOK PRESENTATION OF PROFESSOR HARUT BARSAMIAN'S *RESURRECTION WITH CANE AND SHOE*

Under the auspices of H.E. Archbishop Moushegh Mardirossian, Prelate, on the afternoon of Sunday, May 3rd, 2009, the presentation of Prof. Harut Barsamian's memoirs *Resurrection with Cane and Shoe* took place at the Prelacy "Dikran and Zarouhie Der Ghazarian" Hall. The event was organized by the Western Prelacy Outreach Committee.

The program began with opening remarks by Chairman of the Outreach Committee Mr. Herair Jermakian, who gave a brief explanation on the objective of the Outreach Committee and the types of events it organizes throughout the year to foster the mission of the Prelacy. Mr. Jermakian then invited

Շնորհահանդէսին փակման խօսքը արտասանեց Առաջնորդ Սրբազնը: Ան գնահատանք արձանագրեց յայտագիրին բոլոր մասնակիցներուն, անկեղծ ու առինքնող խօսերուն ու արտայայտութեանց համար: Ան նշեց, որ իրքեւ հաւատացեալ քրիստոնեաներ՝ զիտենի, որ կարելի է յաղթահարել մարմնական տկարութիւններու, եւ նոյնքան կարեւորութեամբ հետամուտ ըլլալ երկինքի արքայութիւնը շահելու: Ան բարձր գնահատեց հեղինակին լաւատեսի, հետեւողականութեան ու գիտութեանց հետամբութեան արժանիքները, բայց մանաւանդ ողջունեց անոր բարերարի՝ ժողովուրդին ու նորահաս սերունդներուն բարիք բաշխելու

Executive Council Chairman and Master of Ceremonies Dr. Garo Agopian to the podium.

Dr. Agopian gave an overview of the momentous phases in Prof. Barsamian's life, the details of which are recorded in the book, then invited the first speaker, renowned engineer and Professor Mihran Agbabian to present the book in Armenian.

In presenting the book, Professor Agbabian spoke of Prof. Barsamian's life from his birth in Aleppo, to his move to Beirut, to the family's repatriation to Soviet Armenia where the author and his family experienced overwhelming challenges under the oppressive regime, and his eventual settlement in America where he underwent a "resurrection", becoming a sought after academician and professor of Engineering and Computer Science. Professor Agbabian noted that despite his struggles and disillusionment while living in Soviet Armenia, Prof. Barsamian remained and remains to this day a true patriot and continues to offer his assistance and contributes to the progress and prosperity of Armenia. He concluded by thanking the author for allowing readers a glimpse into his extraordinary life and experiences.

Dr. Agopian invited the next speaker, prominent aerospace engineer Mr. Dickran Barsam, to offer his remarks in English. Mr. Barsam outlined the hardship and misfortune the family experienced as repatriates in Soviet Armenia, including the author's father's exile and later the author's exile to

Siberia, noting the author's optimism and jovial disposition amid that adversity and his eventual triumph and rebirth.

The program also featured musical presentations by sisters Armine Nerkararyan (violin) and Kenarik Nerkararyan (song), accompanied on the piano by Anna Vorovich.

Mrs. Mary Terzian and Mr. Sarkis Mahserejian were subsequently invited to the podium to offer their comments on the book.

The program closed with the Prelate's remarks and benediction. The Prelate acclaimed the author for his unwavering faith, optimism, and perseverance in rising above his physical disability and the unbelievable challenges he faced throughout his life to achieve his dreams and reach great heights. The Prelate further noted that through it all, the family retained their love of their homeland and Armenian heritage. In addition, the Prelate highly commended Prof. Barsamian for his devotion to the welfare of future generations of Armenian students as evidenced by his establishing the "Harut Barsamian Disabled Armenian Students Scholarship Fund".

The program concluded with the Prelate's benediction, after which the author met with the guests and autographed copies of his book.

ՑԵՂԱՍՊԱՆՈՒԹԵԱՆ 94ՐԴ ՏԱՐԵԼԻՑԸ ԹԵՄԻՍ ՄԷՋ

Հայկական Ցեղասպանութեան 94-րդ տառելիցին, հայ ժողովուրդը, մայր հայրենիքին թէ սփիտքեան օնախներու մէջ, բազմազան նախաձեռնութիւններով ու հանդիսութիւններով յարգեց յիշատակը մեր 1.5 միլիոն նահատակներուն:

Մեր Թեմին մէջ եւս տեղի ունեցան յիշատակի արարողութիւններ, ժողովրդային ձեռնարկներ, բողոքի ցոյցեր ու բայլարշաւներ:

Մեր ազգային վարժարաններու աշակերտները, իրենց կարգին, շարուան ընթացքին կազմակերպուած յուշ երեկոներով, հոգեհանգստեան արարողութիւններով, մոմավառութեամբ, ծառատնկումով եւ տարբեր ձեռնարկներով յարգեցին յիշատակը մեր նահատակներուն:

Երեխարքի, 21 Ապրիլի առաւօտուն, Supervisor Մայքրլ Անթոնիվիչի հրաւերով, Լոս Անենելըսի Board of Supervisors-ի նիստին, Լոս Անենելըսի բաղամապետարանը նշեց Հայկական Ցեղասպանութեան 94-ամեակի յիշատակը, եւ այս մասին հոչակագիր մը որդեգրեց:

Յանուն Առաջնորդ Սրբազան Ճօր, Ազգ. Առաջնորդարանի Քրիստոնէական Դաստիրակութեան բաժանմունքի վարիչներէն՝ Գերապ. Տ. Միւռոն Շ. Վրդ. Ազնիկեան, այս առթիւ արդարութեան, պահանջատիրութեան եւ վերապրոդներու անունով իր յարգանքի խօսքը արտասանեց: Հանդիսութեան ներկայ էին Հոգ. Տ. Պարքեւ

Վրդ. Կիւլիւմեան, Արժ. Տ. Խորէն Աւ. Քինյ. Հապէշեան եւ Արժ. Տ. Արտակ Քինյ. Տէմիրնեան: Ներկայ էին նաև Ազգային Վարչութեան անդամ Տիար Վահրին Փիլաւեան, ժողովականութեան ներկայացուցիչներէն Տիար Փեղլար Փիլաւեան եւ Հայ Դատի ներկայացուցիչներ:

Երեխարքի, 21 Ապրիլի կէսօրին, Կլենտէլ Մemorial հիւանդանոցի նախաձեռնութեամբ, ոգեկոչելու համար հայկական ցեղասպանութեան զոհերու յիշատակը, նկարչական ցուցահանդէս մը եւ յատուկ ձեռնարկ մը տեղի ունեցաւ հիւանդանոցի սրահին մէջ: Հոգոցի աղօրք կատարեցին, անգլերէնով եւ հայերէնով, Արժ. Տ. Խորէն Աւ. Քինյ. Հապէշեան, Արժ. Տ. Արտակ Քինյ. Տէմիրնեան եւ Արժ. Տ. Կոմիտաս Թորոսնեան: Խօսք առին նաև հիւանդանոցի խնամակալութեան ներկայացուցիչները: Օրւան բանախօսն էր հիւանդանոցի հայ բժիշկներէն վիրարոյժ Տոնք. Մարտի Միհրաննեան: Նկարչական ցուցահանդէսին կը մասնակցէին 17 արուեստագէտներ: Զեննարկին ներկայ էին հիւանդանոցի հայ եւ օտար բժիշկներ, հիւանդապահուիներ եւ պաշտօնեաներ:

Կազմակերպութեամբ Լոս Անենելըսի բաղամի իրաւարան Rocky Delgadillo-ի գրասենեակին, Զորեխարքի, 22 Ապրիլի երեկոյեան, Լոս Անենելըսի բաղամապետարանին մէջ, հայկական արուեստի ցուցահանդէս մը տեղի ունեցաւ: Զեննարկին ներկայացուեցան արուեստագետներ Կարիկ Գիւրնեանի եւ Վարուժան Ցովակիմեանի գործերը: Արժ. Տ. Կոմիտաս Քինյ. Թորոսնեան ներկայ եղաւ ցուցահանդէսին եւ

փոխանցեց Առաջնորդ Սրբազն Հօր օրինութեան խօսքը:

Հինգշաբթի, 23 Ապրիլի կէսօրին, Քալիֆորնիոյ մայրաքաղաք Sacramento-ի մէջ, Քալիֆորնիոյ խորհրդարանի երկու տուները իրենց նիստը յատկացուցած էին Հայկական Ցեղասպանութեան յիշատակումին:

Յանուն Առաջնորդ Սրբազն Հօր, Ֆրեզնոյի Ս. Երրորդութիւն Մայր Եկեղեցւոյ հոգեւոր հովիւ Արժ. Տ. Վահան Քինյ. Կոստանեան ներկայ եղաւ նիստին, փոխանցեց Առաջնորդ Սրբազնին յարգանքի խօսքը եւ կատարեց Senate-ի նիստի բացան աղօթքը: Ներկայ էին Հայ Դատի ներկայացուցիչներ: Ծերակոյտը հրատարակեց Ցեղասպանութիւնը ոգեկոչող յիշատակագիր մը:

Ուրբար, Ապրիլ 24-ի առաւտեան, Լոս Անջելոսի բաղաքապետութիւնը կազմակերպած էր Հայկական Ցեղասպանութեան 94-ամեակին նուիրուած ոգեկոչման արարողութիւն մը: Հանդիսութիւնը կը գլխաւորէր բաղաքապետական խորհուրդի նախագահ Էրիք Կարսերի: Յանուն Առաջնորդ Սրբազն Հօր, Գերագ. Տ. Միւռոն Շ. Վրդ. Ազնիկեան ներկայ եղաւ նիստին եւ փոխանցեց Առաջնորդ Սրբազնին յարգանքի խօսքը: Ներկայ էին նաև Արժ. Տ. Արտակ Քինյ. Տէմիրնեան եւ Հայ Դատի ներկայացուցիչներ:

Ուրբար, Ապրիլ 24-ին, առաւտեան ժամը 10:30ին, Հայկական Ցեղասպանութեան Ոգեկոչման Համագաղութային Մարմինի կազմակերպութեամբ, Ցեղասպանութեան զոհերու յիշատակին, Ս. Պատարագ մատուցուեցաւ Մոնթեպելլոյի Յուշարձանին առջեւ, Bicknell Park-ի մէջ, մասնակցութեամբ Հայ Առաքելական, Հայ Կաթողիկէ եւ Հայ Աւետարանական Եկեղեցիներու Հոգեւորականներուն:

Պատարագեց Առաջնորդ Սրբազնը՝ Բարձր. Տ. Մուշեղ Արք. Մարտիրոսեան: Քարոզեց Գերշ. Տ. Յովնան Արք. Տէրտէրեան, Առաջնորդ Արեւմտեան Թեմի: Աւետարանի ընթերցումը կատարեց Հոգ. Տ. Անտոն Վրդ. Սա-

րոյեան, Ժողովրդապետ Հայ Կաթողիկէ համայնքի: Առաքելական Թուղթի ընթերցումը կատարեց Վերապատուելի Յովսէփ Մարոսեան, Հովիւ Հայ Աւետ. Եկեղեցիներու Միութեան:

Յաւարտ Ս. Պատարագի, ներկայ պաշտօնական անձնաւորութիւններն ու ուխաւոր ժողովուրդը ծաղկեպսակներ զետեղեցին Յուշարձանին առջեւ: Ապա, ոգեկոչական ձեռնարկ եւ հանդիսաւոր հոգեհանգիստ կատարուեցաւ, մասնակցութեամբ երեք յարանուանութեանց հոգեւոր Առաջնորդներուն, Հայաստանի գլխաւոր հիւպատոս Գրիգոր Յովհաննիսեանի, հայկական կազմակերպութեանց ու միութեանց ներկայացուցիչներու, պետական, պաշտօնական ու բաղաքական անձնաւորութիւններու:

Առաջնորդ Սրբազնը, հոգեւոր հայրերն ու Ազգ. Վարչութեան անդամները, յարգելու համար յիշատակը մեր նահատակներուն, Մոնթեպելլոյի Ապրիլեան նահատակաց Յուշարձանին առջեւ ծաղկեպսակներ զետեղեցին:

Ապրիլ 24-ի առաւտեամ, Հայ Միացեալ Ուսանողաց Միութեան կազմակերպած ժայլարշաւ հաւաքը տեղի ունեցաւ Little Armenia-ի մէջ, Հոլիվուտ: Յանուն Առաջնորդ Սրբազն հօր, Հոլիվուտի Ս. Կարապետ Մայր եկեղեցւոյ հոգեւոր հովիւ՝ Արժ. Տ. Վիզեն Աւ. Քինյ. Վասիլեան ներկայ եղաւ ժայլարշաւին, կատարելով բացման աղօրքը եւ փոխանցելով Առաջնորդ Սրբազն Հօր պատգամը:

Նոյն օրը, Ապրիլ 24-ին, կ.թ. ժամը 4:00-ին, բողոքի ցոյց մը տեղի ունեցաւ Լոս Անենելըսի թրքական հիւպատոսարանին առջեւ, մասնակցութեամբ երիտասարդական միութեան անդամներուն եւ բազմաթիւ հայորդիներու:

Ցեղասպանութեան զոհերու ոգեկոչման ձեռնարկներու ծիրին մէջ, Կիենտէյլի ժաղաքապետանը եւս կազմակերպած էր Ապրիլեան Եղեննի ոգեկոչման յատուկ ձեռնարկ մը, որ տեղի ունեցաւ Ապրիլ 24-ի երեկոյեան, Կիենտէյլի Ալէսու հանդիսարահին մէջ:

Առաջնորդ Սրբազնը ներկայ եղաւ ձեռնարկին: Ներկայ էին նաև Գերպ. Տ. Միուռն Շ. Վրդ. Ազնիկեան, Հոգ. Տ. Պարքեւ Վրդ. Կիւլիմեան եւ Արժ. Տ. Վազգեն Քինյ. Արմանեան: Իրագործուեցաւ գեղարուեստական պատշաճ յայտագիր:

APRIL 24TH COMMEMORATIONS WITHIN THE PRELACY AND COMMUNITY

On April 24th, Armenian worldwide will commemorate the 94th anniversary of the Armenian Genocide with various events in remembrance of our 1.5 million martyrs. A number of commemorative events have already taken place within our Prelacy and community.

In Prelacy schools, requiem services, candle lighting, tree planting, and similar events have been taking place since the start of the week.

On Tuesday, April 21st, by the initiative of Supervisor

Michele Antonovich, a special presentation took place during the Board of Supervisor's weekly meeting proclaiming

April 24 as the "Day of Remembrance for the Armenian Genocide of 1915-1923". Very Rev. Fr. Muron Aznikian, accompanied by Very Rev. Fr. Barthev Gulumian, Archpriest Fr. Khoren Habeshian, and Rev. Fr. Ardak Demirjian represented the Prelate and delivered the invocation. Community members and ANC-WR Board members were also in attendance.

In the afternoon, the directors of Glendale Memorial Hospital had organized an art exhibit in commemoration of the Armenian Genocide which took place at the hall of the hospital. Collective prayers were offered by Archpriest Fr. Khoren Habeshian, Rev. Fr. Ardak Demirjian, and Rev. Fr. Gomidas Torossian.

On Wednesday, April 22nd, Rev. Fr. Gomidas Torossian represented the Prelate at an event organized by Los Angeles City Attorney Rocky

Delgadillo and the City Attorney's office in celebration of Armenian art and culture, and conveyed the Prelate's remarks.

On Thursday, April 23rd, a commemoration took place at the California State Legislature in Sacramento during which a proclamation was issued recognizing April 19th through the 26th as "Days of Remembrance of the Armenian Genocide". Pastor of Holy Trinity Church in Fresno Rev. Fr. Vahan Goshdanian represented the Prelate and delivered the invocation. ANC members also participated in the commemoration.

The Los Angeles City Council, headed by President Eric Garcetti, has organized a commemoration which will take place on the morning of Friday, April 24th at City Hall. Very Rev. Fr. Muron Aznikian, accompanied by Rev. Fr. Ardash Demirjian, will attend and convey the Prelate's remarks. ANC-WR board members will also attend.

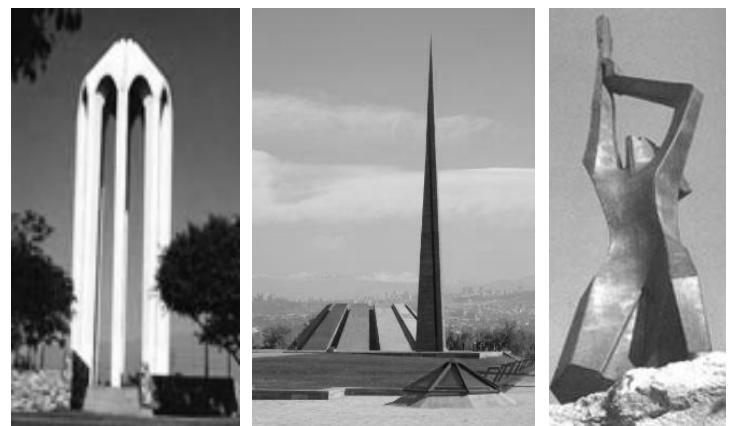
On Friday, April 24th, a community-wide commemoration took place at the Armenian Genocide Memorial Monument in Montebello beginning with Divine Liturgy with the participation of the Armenian Apostolic, Catholic, and Evangelical Churches. Divine Liturgy was celebrated by his Eminence Arch. Moushegh Mardirossian, the Prelate. The sermon was delivered by H.E. Archbishop Hovnan Derderian, Primate. Gospel reading by Very Rev. Fr. Andon Saroyan, Rector of the Catholic

Church, and Epistle reading by Rev. Joe Matossian, Minister of the Armenian Evangelical Union of North America.

Requiem services and commemorations were followed the Divine Liturgy.

Also on the morning of April 24th, the annual march of the Unified Young Armenians took place in Little Armenia, beginning at 10:00 a.m. Archpriest Fr. Vicken Vassilian attended on behalf of the Prelate and offered the opening prayer.

At 4:00 p.m. the protest at the Turkish embassy took place, and in the evening a commemoration organized by the Glendale City Council at Alex Theatre. The Prelate attended accompanied by Very Rev. Fr. Muron Aznikian, Very Rev. Fr. Bartholomew Gulumian, and Rev. Fr. Vazken Atmajian.

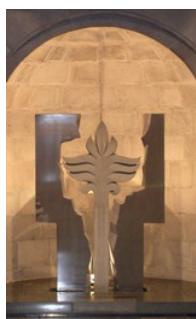
**ԱՏԱՆԱՅԻ ԿՈՏՈՐԱԾԻ 100-ԱՄԵԱԿԻ
ՅԻՇԱՏԱԿՈՒՄ
ԹԵՄԻՍ ԵԿԵՂԵՑԻՆԵՐՈՒՆ ՄԵԶ**

Ատանայի կոտորածին 100-րդ տարեդարձին առիթով, Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Արքամ Ա. Կաբողիկոսի յանձնարարութեամբ, Կիլիկիոյ բոլոր թեմերու եկեղեցիներուն մէջ հոգեհանգստեան յատուկ պաշտօն պիտի կատարուի եւ մեր հոգեւոր հայրերը պիտի անդրադանան այդ դէպեներուն ու հետեւանեներուն:

Առ այդ, Վեհափառ Հօր տնօրինումով եւ Թեմիս բարեխնամ Առաջնորդ Բարձր. Տ. Մուշեղ Արք. Մարտիրոսեանի կարգադրութեամբ, Կիրակի, 26 Ապրիլին, Թեմիս բոլոր եկեղեցիներուն մէջ ոգեկոչուեցաւ Ցեղասպանութիւնը 6 տարիով կանխած Ատանայի հաւաքական սպանդի զոհերուն յիշատակը, միաժամանակ մեր ժողովուրդը հրաւիրեցաւ աղօքք բարձրացնելու անմեղ զոհերու յիշատակին:

**REQUIEM SERVICE ON THE 100TH
ANNIVERSARY OF THE
ADANA MASSACRES**

In commemoration of the 100th anniversary of the Adana massacres, and by the ordinance of H.H. Catholicos Aram I, on Sunday, April 26th special requiem service was offered in all churches of the Holy See of Cilicia.

**ՕԳՆՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԽՈՆԱՐՀՈՒԹԻՒՆ
ԽՆԴՐԵԼՈՒ ԱՂՈԹՔ**

Տէ՞ր, երես մի՛ դարձնեք ինձմէ. բարերա՞ր
Տէր, կ'աղաչեմ, ինձի օգնական եղիր:
Տէր, զիս մի՛ անտեսեր եւ մի՛ լքեր զիս, ո՛վ
իմ փրկիչ Աստուածու:

Սորվեցո՞ւր մեզի, ո՞վ Տէր, որ տեսնենք եւ
օգտագործենք ծառայութեան ամէն
պատեհութիւն.

Տանք՝ առանց փոխարժեքը հաշուելու,

Պայքարիմք՝ առանց վիրաւորելու,
Աշխատինք՝ առանց հանգիստ փնտոելու,
Ծառայենք՝ առանց վարձատրութիւն
ակնկալելու.

Այն գիտակցութեամք՝ թէ քու կամքդ է որ
կը կատարենք. Ամէն:

ՅՈՒՆԻՉՈՒ

«ՀՈՐԻԶՈՆ»

ՊԱՏԿԵՐԱՍՓԻՒՐԻ ԱԶԳԱՅԻՆ
ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՐԱՆԻ «ԵԿԵՂԵՑԻՆ ՀԱՅԿԱ-
ԿԱՆ» ՇԱԲԱԹԱԿԱՆ ՅԱՅՏԱԳՐԻՆ, ՈՒՐ
ԱՄԷՆ ԿԻՐԱԿԻ ԱՌԱԽՈՏԵԱՆ ԺԱՄԸ 9:00-
10:00, ՄԵՐ ՀԱՆԴԻՍԱՏԵՍՆԵՐՈՒՆ ԿԸ
ՓՈԽԱՆՑՈՒԻՆ ՀՈԳԵՒՈՐ ՊԱՏԳԱՄ-
ՔԱՐՈՉՆԵՐ, Կ'ՈՒՍՈՒՑՈՒԻ ԱՍՏՈՒԾՈՅ
ԽՈՍՔԸ ԵՒ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ԿԸ
ՓՈԽԱՆՑՈՒԻՆ ԹԵՄԻՍ ԿՐՈՆԱԿԱՆ, ԵԿԵ-
ՂԵՑԱԿԱՆ ԳՈՐԾՈՒՆԵՈՒԹԻՒՆՆԵՐՈՒՆ,
ԻՐԱԴԱՐՁՈՒԹԻՒՆՆԵՐՈՒՆ, ԻՆՉՊԵՍ ՆԱԵՒ
ՄԵԾԻ ՏԱՆՆ ԿԻԼԻԿԻՈՅ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍՈՒ-
ԹԵԱՆ ԳՈՐԾՈՒՆԵՈՒԹԵԱՆ ՄԱՍԻՆ:

ԱՐԵՒՄՏԵԱՆ ԹԵՄԻ ՀՈԳԵՒՈՐԱԿԱՆԱ.8 ՀԱՄԱԳՈՒՄԱՐ

Հիւսիսային Արեւ-
մտեան Թեմի Ազ-
գային Երեսփոխա-
նական Ժողովի 37թ
նատաշըցանի նա-
խօրեակին, Զորեֆ-
շարբի, 13 Մայիս
2009ի առաւտեան
ժամը 10:30ին, Էնսի-
նոյի Սրբոց Նահա-
տակաց Եկեղեցւոյ «Եղիա Սարաֆեան
Դահլին» էն ներս
տեղի ունեցաւ հոգե-
ւորականաց միօրեայ
համագումար, նա-
խագահութեամբ Թե-
միս քարեին ամ
Առաջնորդ՝ Բարձր.

Տ. Մուշեղ Ս. Արք. Մարտիրոսեանի, եւ մասնակցութեամբ Թեմիս միաբան հայրերուն եւ քահնայից դասուն: Համագումարին հիւրաբար ներկայ էր նաև Ս. Առողջոյ երեց միաբաններէն եւ Թեմիս նախկին առաջնորդներէն՝ Գերշ. Տ. Եփրեմ Արք. Թապագեան:

Համագումարէն առաջ Եկեղեցւոյ մէջ կատարուեցաւ Գիշերային ժամերգութիւն: Արարողութեան աւարտին, հոգեւոր խորիրդածութեան պահը առաջնորդեց Առաջնորդ Սրբազն Հայրը, վեր առնելով Բ. Կորնթացիներու 4րդ գլուխը, ուր Պօղոս Առաքեալ կը բաջալերէ բոլորին երբեք չըուլնալու հաւատֆի մէջ եւ նեղութեանց համբերելու, որովհետեւ «Ներկայի մեր կրած այս թեթեւ նեղութիւնը արտակարգօրէն գերազանց եւ յաւիտենական փառք մը կ'ապահովէ մեզի»:

Սրբազն Հայրը յիշեցուց, թէ «մենք մեր ծառայական կեանքին մէջ նեղութիւններ ու դժուարութիւններ կ'ունենանք, բայց երբեք մեր

յոյսին մեջ պէտք
չէ թուլնանք ու
մեր հաւատին
մեջ երբեք պէտք
չէ տկարանանք:
Առափեալը ինք
անպատմելի ու
անտանելի նե-
ղութիւններու
հանդիպեցաւ իր
հակառակ ատոր՝
ցաւ, չուսահատ
հարուստ ու զօրա
նեղութիւնները չե-
ժանչիւրս տագմա-
պարանին ծայրը
սակայն պէտք չէ
գիտակցինք որ
առանձին չի ճգեր
ու հոգեւոր զեն-
դասալիք ըլլանք: Ա
դժուարութիւնները
այս կեանքեն ան-
կեանքը, եւ այդ կ
զօրանանք»:

«Մենք Աստուծոյ խօսին բարողիչներն ենք, ուստի պէտք է միայն նշմարտութիւնը խօսինք, նշմարտութենէն երբեք պէտք չէ շեղինք։ Մենք կոչուած ենք, որպէսզի ժողովուրդին Յիսուս Քրիստոսի մասին խօսինք, արդարութեան մասին խօսինք։ Ուստի մէկ ծառայութիւն զոհողութիւն կ'ենթադրէ, եւ այդ ծառայութեան մեր ոյժը պիտի ստանանք միայն Աստուծմէ», եզրակացուց Սրբազն Հայրը։

Ժամը 11:30ին համագումարը սկսաւ իր աշխատանիներուն: Առաջնորդ Սրբազն Հայրը նախ ողջունեց քոլոր հոգեւոր հայրերը, գնահատեց անոնց նուիրումն ու մատուցած ծառայութիւնը հոգեւոր մարգէն ներս, եւ մաղրեց, որ ժողովական այս օրը ընթանայ հեղասահ եւ պտղաբեր: Սրբազնը գնահատեց նաեւ հիւրընկալ եկեղեցւոյ հոգեւոր հովիւն ու հոգաբարձութիւնը:

Ապա, Թեմական աշխատանքներու համապարփակ ներկայացումը կատարեց, սկսելով հոգեւոր-արարողական կեանին, ժողովուրդին հետ բահանայից յարաբերութենէն, անցնելով երիտասարդաց խմբակներու եւ կիրակնօրեայ վարժարաններու աշխոյժ գործունեութեան, Թեմս երիտասարդ ու պատրաստուած նոր բահանաներով օժտելու աշխատանքներուն մասին:

Քաջալերական խօսքերով հանդէս եկաւ Գերշ. Տ. Եփրեմ Արք. Թապագեան, որ նախ շնորհակալութիւն յայտնեց Առաջնորդ Սրբազն Հօր, իրեն տուած այս հրաւերին համար, ապա կոչ ուղղեց բահանայ հայրերուն, որ համախումք աշխատանքով կարենան լաւագոյնս յագուրդ տալ ժողովուրդի հոգեւոր ու ազգային պահանջներուն: Ապա, Սրբազնը յաջողութիւն մարդեց բոլորին եւ ժողովական կեանին, եզրակացնելով՝ որ միասնաբար գործելը գրաւականն է յաջողութան:

Հոգեւորականաց Համագումարի Դիւանի անդամ ընտրուեցան Գերշ. Տ. Միւոռն Շ. Վրդ. Ազնիկեան, ատենապետ, եւ Արք. Տ. Նարեկ Քինյ. Փեհլիվանեան, ատենադպիր:

Ա. նիստի ընթացքին, ներկայացուեցաւ Ազգային երեսփոխանական ժողովին ներկայացուելիք Կրօնական ժողովի տարեկան տեղեկագիրը, որ ենթարկուեցաւ անհրաժեշտ բարե-

փոխութեանց:

Կեսօրին, սիրալիր մթնոլորտի մէջ, տեղի ունեցաւ սիրոյ նաշ:

Համագումարի երկրորդ նիստը սկսաւ յետ միջօրէին: Հայր Պարքեւ ներկայացուց դասախոսութիւն-զրոյց մը, նիւթ ունենալով՝ «Հայ երիտասարդին սպասումը հոգեւորականէն»: Հայր Սուրբը շեշտեց հոգեւորականին Աստուծոյ թագաւորութեան հաստատման ի խնդիր ներգործող ու աշխատանք տանող առաքեալներ ըլլալու հանգամանքը, նշելով՝ որ «Մենք կոչուած ենք Կեանիք՝ սպասարկուներ ըլլալու, Տիրոջ արքայութեան համար մարդիկ «որսալու»»:

Ապա տեղի ունեցաւ Կրօնական ժողով: Առաջնորդ Սրբազն Հայրը եւ Քահանայ հայրերը զեկոյցներ տուին յառաջիկայ տանելիք աշխատանքներու մասին: Կատարուեցաւ Ազգային երեսփոխանական ժողովի եկեղեցական երեսփոխաններու ընտրութիւնը, եւ բանաձեւուեցան համագումարին կողմէ Ազգային երեսփոխանական ժողովին ներկայացուելիք առաջարկները:

Համագումարի վերջին բաժինով, նկատի առնուեցան յառաջիկայ ամիսներու աշխատանքներու գլխաւոր հանգրուանները եւ յատկապէս 2009 երիտասարդական տարուան նոր ծրագիրները:

Եզրափակիչ խօսքով, Առաջնորդ Սրբազնը գնահատեց համագումարին մասնակցող հոգեւոր հայրերը, կոչ ուղղելով բոլորին՝ դրական հոգիով ապրելու եւ բացարձակ քախնդրութեամբ կատարելու իրենց վստահուած առաքելութիւնը:

Երեկոյեան ժամը 5:00-ին, վերջ գտաւ բահանայից համագումարը, «Աշակերտ Քրիստոսի» շարականի միատեղ երգեցողութեամբ եւ Առաջնորդ Սրբազնին «Պահպանիչ»ով:

ANNUAL PRELACY CLERGY CONFERENCE

On Wednesday, May 13th, the annual Prelacy clergy conference, which traditionally takes place on the eve of the Representatives Assembly, was held at the "Yeghia Sarafian" hall of Holy Martyrs Church in Encino. The conference was presided over by H.E. Archbishop Moushegh Mardirossian, Prelate, with the participation of the clergy order. Former Prelate H.E. Archbishop Yeprem Tabakian and retired clergy members also participated.

The day began with services in the church followed by a spiritual meditation by the Prelate during which he reflected on the passage from 2 Corinthians in which the Apostle Paul advises to remain steadfast in our faith and exercise patience to receive the glory of God.

The conference convened at 11:30 a.m. with remarks by the Prelate who commended the service and devotion of the clergy members, and wished success to the day's proceedings.

Archbishop Tabakian also delivered his remarks on this occasion, thanking the Prelate for the opportunity to participate in the conference and extolled the importance of working together with united efforts to achieve success in our service.

The Prelate then reviewed the past year's activities and presented the Religious Council report, which was analyzed by the participants and revised accordingly. In discussing the activities anticipated for this year, special attention was given to the

celebration of the youth in response to His Holiness proclaiming this the Year of the Youth.

The session convened with a presentation by Very Rev. Fr. Barthev Gulumian on what the youth require from our clergy.

The election of religious delegates to the Representatives Assembly also took place and suggestions to present to the upcoming Assembly were drafted.

The conference closed with the Prelate's concluding remarks and benediction.

ԱԶԳ. ԵՐԵՍՓՈԽԱՆԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎԻ 37ՐԴ ՆՍՏԱՇՐՋԱՆԸ ՅԱԶՈՂՈՒԹԵԱՄԲ ՊՍԱԿՈՒԵՑԱՒ

**ԱՌԱՋՆՈՐԴ ՄՐՐԱՋԱՆ. «ՄՐՏԲԱՑ ԳՈՐԾԱԿՑՈՒԹԻՒՆԸ
ԳՐԱԻԱԿԱՆ՝ ԾՐԱԳԻՐՆԵՐՈՒ ԵՒ ԱՇԽԱՏԱՆՔՆԵՐՈՒ
ՅԱԶՈՂՈՒԹԵԱՄԲ»**

Միացեալ Նահանգմերու Արեւմտեան թեմիս Ազգային Երեսփոխանական Ժողովի 37րդ նստաշրջանը տեղի ունեցաւ Ուրբար, 15 եւ Շաբար, 16 Մայիս 2009ին, Ազգային Առաջնոր-

դարանի «Տիգրան եւ Զարուհի Տէր Ղաղաքան» սրահին մէջ, նախագահութեամբ Թեմիս բարեխնամ Առաջնորդ Բարձր. Տ. Մուշեղ Արք. Մարտիրոսեանի: Ներկայ էին Թեմիս հոգեւորականաց դասու անդամներ, Ազգ. Կեդրոնական Վարչութեան անդամներ՝ Տեարք Խաժակ Տիգրինեան եւ Վահէ Եագուպեան, Կրօնական Ժողովի ու Ազգային Վարչութեան անդամներ, ազգային երեսփոխաններուն մեծամասնութիւնը, ծխական շրջաններու հոգաբարձութեանց ատենապետներ, Ազգային Վարժարաններու Խնամակալ Մարմինի անդամներ եւ վարժարաններու ու մանկամասուրներու տնօրէններ ու վարիչներ: Ժողովին հիւրենկալն էր Սան Ֆրանսիսկոյի Ա. Գրիգոր Լուսաւորիչ Եկեղեցւոյ հոգաբարձութիւնը:

ԲԱՅՈՒՄ

Հաւաքական աղօթեով նիստի բացումնեն ետք, Առաջնորդ Սրբազնը նախ ողջոյնի խօսք ուղղեց ժողովին մասնակիցներուն ու հիւրերուն, ապա հրաւիրեց Հոգ. Տ. Պարթեւ Վրդ. Կիւլիւմսանը, որպէսզի ընթերցէ Մեծի Տաճն Կիլիկիոյ Ս. Առողի գահակալ Ն.Ա.Օ.Տ.Տ. Արամ Ա. Կարողիկոսին կողմէ ժողովիս ուղղուած օրինութեան խօսք:

Այնուհետեւ, ժողովը անցաւ իր օրակարգի լուծման: Առաջամայ դիւանի ատենապետ ու ատենադպիր ընտրուեցան, յաջորդաբար՝ Տեարք Հայկազ Թրբոնեան եւ Ճեֆ Հանինեան: Ողջոյնի ու սրտի խօսք արտասանելու հրաւիրուեցաւ Ազգ. Կեդր. Վարչութեան անդամ Տիար Խաժակ Տիգրինեան. ան ողջունեց ներկաները, ու յատկապէս Ազգ. Կեդր. Վարչութեան նորընտիր անդամ Տիար Վահէ Եագուպեանը, վեր առաւ Ազգ. Երեսփոխանական Ժողովին դերը՝ Վեհափառ Հայրապետին կողմէ հոչակուած Երիտասարդական Տարին կենսաւորելու, ինչպէս նաև մեր նորահաս սերունդներուն հայեցի դաստիա-

րակութեան կոչուած՝ մեր դպրոցներուն հոգատարութեան մէջ:

Ողջոյնի խօսքեր արտասանեցին Ազգ. Վարչութեան ատենապետ Տնքք. Կարօ Յակորեան ու հիւրենկալ Եկեղեցւոյ հոգեւոր հովիւ Արք. Տ. Աւետիս Քինյ. Թորոսեան: Ապա, իր պատգամը փոխանցեց Առաջնորդ Սրբազնը:

Ողջունելով ներկայ ժողովականներն ու հրաւիրեալները, ան առաջին հերթին Երախտագիտութեան խօսք ուղղեց Վեհափառ Հայրապետին, որ իր պատգամներով ու թելադրանքներով ուղեցոյց կը հանդիսանայ Թեմիս աշխատանքներուն: Ան յիշեցուց, որ անցեալ տարի, Վեհափառին պատգամին ընդառաջելով, յատուկ նիգ դրուեցաւ Երիտառնեական դաստիարակութեան կալուածին մէջ, իսկ այս տարի, հրաւիրուած ենք յատուկ հոգածութիւն տրամադրելու նորահաս սերունդներուն՝ Երիտասարդութեան: Առաջնորդ Սրբազնը նշեց, որ այս իմաստով արդէն ուշագրաւ ժայլեր առնուած են, ունինք Երիտասարդ հոգաբարձուներ ու գործողներ, կազմուած է Երիտասարդական Երգչախումբ, որ մօտ ատենէն պիտի ունենայ իր առաջին ելոյթը, ու տակաւին, յառաջիկայ փուլին, յաւելեալ աշխատանք ու հոգածութիւն պիտի տրամադրուին Երիտասարդութեան, յատկապէս նորակազմ ընտանիքներուն ու աշակերտութեան:

Առաջնորդ Սրբազնը, արձանագրուած իրագործումներէն՝ յիշատակեց Թեմիս 35ամեակի տօնակատարութիւնը, որ առիթ Եղաւ լուսարձակի տակ բերելու Կարողիկոսութեան ու Թեմիս առաքելութիւնը: Ան ողջունեց նաև Նորք Հոլիկուտի ծխական նորակազմ համայնքի ներկայացուցիչը, մաղթելով, որ բոլոր նորակազմ շրջանները իրականացնեն սեփական Եկեղեցի ունենալու Երազը:

Վերջապէս, Առաջնորդ Սրբազնը անդրադաւ Ազգ. Առաջնորդաբանի հոգեմտա-

ւոր ու մշակութային կեդրոնի մը հանգամանքին, նշելով, որ այս յարկին տակ տեղի կ'ունենան երիտասարդական եւ այլ համագումարներ, մշակութային ձեռնարկներ:

Իր խօսքը եզրափակելով, Առաջնորդ Սրբազնը ժողովականները հրաւիրեց աննահանջ նուիրումով ու վերանորոգ կամքով շարունակելու եկեղեցանուէր ու ազգանուէր աշխատանքը, ապաւինելով Աստուծոյ, «որ դատարկածն չի բողոք իրեն վստահողը»:

Մնայուն դիւանի անդամ ընտրուեցան Տեարք Նազարէք Ծատուրեան եւ Համօ Գասպարեան (Ա. եւ Բ. ատենապետ), Հրայր Ճերմակեան եւ Լեւոն Արապեան (Ա. եւ Բ. ատենադպիր): Խոկ բանաձեւի յանձնախումբի անդամ ընտրուեցան Տեարք Հայկազ Թրթոնեան, Ժոռա Մանուչարեան եւ Տոնք. Յակոբ Տէր Մկրտիչեան:

ԱՇԽԱՏԱՆՔՆԵՐՈՒ ՔՆՍԱՐԿՈՒՄ ԵՒ ԳՆԱՀԱՏՈՒՄ

Ազգ. Երեսփոխանական ժողովի օրակարգի ուշագրաւ կէտերէն մէկն է ծխական շրջաններու մասին զեկուցումները. այս ծիրէն մէջ, հոգաբարձութեանց ատենապետներ կամ ներկայացուցիչներ հակիրճ ծանօթութիւններ տուին իւրաքանչիւր շրջանի կարեւոր իրագործումներուն, շինարարական աշխատանքներուն ու յառաջիկայ ծրագիրներուն մասին, ապա նաեւ փորձառութիւններ ու տեսակէտներ փոխանակեցին ընդհանուրը շահագրգոռող կալուածներու մասին:

Այս տարի, օրակարգի վրայ էր տեղեկատրւական զեկուցում մը՝ Ազգային Սահմանադրութեան կառոյցին ու ոգիին մասին: Զեկուցարերն էր Ա. Նահատակաց Եկեղեցւոյ Երեսփոխաններէն՝ Տիար Հայկազ Թրթոնեան:

Յաջորդական նիստերուն, ժողովը լսեց Կրօնական ժողովի ու Ազգ. Վարչութեան եւ Ազգ. Վարժարաբաններու Խնամակալ Մարմինի հակիրճ զեկուցումները, այն աշխատանքներուն մասին, որոնք իրականացած էին Երեսփոխաններուն շաբաթներ առաջ տրամադրուած գրաւոր տեղեկագիրներէն ետք: Ժողովը մանրամաս-

նօրէն ու հանգամանօրէն բննարկեց տարուած աշխատանքին նիւթական ու բարոյական երեսները, պահանջեց ու ստացաւ յաւելեալ լուսարանութիւններ, ու այս բոլորին իրեւ արդիւնք, «յոյժ գովելի» գտաւ Առաջնորդ Սրբազնին, զոյգ ժողովներուն ու անոնց հովանիին տակ գործող մարմիններուն ու յանձնախումբերուն աշխատանքին արդիւնքը:

Այնուհետեւ, ժողովը արձանագրեց Հոգեւորականաց Համագումարին, ապա նաեւ ծխական շրջաններու եւ ներկայ երեսփոխաններուն այն առաջարկներն ու տեսակէտները, որոնց հիմամբ կը մշակուին աշխատանքի յառաջիկայ դաշտերուն ուրուագիծերը եւ անոնց գործադրութիւններուն՝ կը վստահուի գործադիր իշխանութիւններուն՝ Կրօնական ժողովին ու Ազգային Վարչութեան: Ծրագրումին մէջ, ինչպէս սպասելի էր, կարեւոր տեղ ունեցան մեր վարժարանները, Երիտասարդութիւնը եւ հայ ընտանիքները, մասնաւորաբար նորակազմ հայ օնախները: Կարեւորութեամբ վեր առնուեցաւ Երիտասարդ սերունդը ազգային կեանքին մասնակից դարձնելու եւ պատասխանատուութեան կոչելու իրամայականը: Ժողովը նաեւ նկատի առաւ շարք մը միջոցառումներ, որոնք անհրաժեշտ են ծխականներու հետ Եկեղեցւոյ գործակցութեան բարելաւման ու մեր հաւաքական կեանքին նոր որակ ներարկելու, ինչպէս նաեւ մեր Եկեղեցիներուն ու դպրոց-

ներուն միջեւ գործակցութիւնը աւելի եւս սերտացնելու համար:

ՄԵՐ ՊԱՀԱՆՁԱՏԻՐՈՒԹԻՒՆԸ

Ազգային Երեսփոխանական ժողովը կանգ առաւ նաեւ հայութեան պահանջատիրութեան առջեւ եւ արձանագրեց, որ անհրաժեշտ է շրջահայեաց ըլլալ մեր անժամանցելի իրաւունքներուն հետապնդման գծով, ետ չմնալ յանձնառու կեցուածք եւ ձայնակցիլ պետական պատասխանառուներու ուղղուած արդար ու անսակարկելի պահանջներուն:

ՊԱՐԳԵՒԱՏՐՈՒՄ

Նշենք
նաեւ, որ
Ա. զ ա յ ի ն
Երեսփոխանական ժողովը այս տարի եւս հաւատարիմ մնաց վերջին տարիներու իր աւանդութեան, ըստ որուն, այս ժողովի ընթացքին, յատուկ պատիւի կ'արժանանայ մեր Թեմին ու հասարակական կեանքին մէջ անսակարկ ու նուիրեալ ծառայութիւն մատուցող ազգային մը:

Այս տարի, Առաջնորդ Սրբազնութիւնը գնահատանքի արժանի գտած էին մեր եկեղեցւոյ անսակարկ նուիրեալներէն՝ Զօհրապ Սարկաւագ Եարաւեանը:

Առաջնորդ Սրբազնութիւնը անդրադաւ Զօհրապ Սարկաւագի ծառայական կեանքին, նշելով, որ ան եղած է Անրիլիասի ժառանգաւորացի սաներէն ու տասնամեակներ շարունակ մեր եկեղեցիներուն մէջ սպասարկած է իրեւ սարկաւագ, հոգաբարձու, եղած է Ֆերահեան վարժարանի ուսուցիչ, ապա նաեւ՝ Թեմիս մէջ կազմուած Դպրեվանքի Սանուց Միութեան բազ-

մամեայ ատենապետը. ստուար է լուսարձակներէ հեռու անոր տարած աշխատանքին վաստակը:

Ապա, Առաջնորդ Սրբազնութիւնը, Կրօնական ժողովի ու Ազգ. Վարչութեան ատենապետներուն հետ միասին, յուշանուէր մը յանձնեց Զօհրապ Սարկաւագին, որ իր կարգին արտայայտեց շնորհակալութեան իր զգացումները: Ներկայ էր Զօհրապ Սարկաւագի ազնիւ Տիկինը՝ Քարմէնը, որ նմանապէս նուիրեալ աշխատանք կը տանի Ազգ. Առաջնորդարանի Տիկնանց Օժանդակ Մարմինին անդամակցութեան եւ այլ միջոցներով:

ԵԶՐԱՓԱԿՈՒՄ

Ժողովը իր աւարտին հասաւ Շաբաթ, 16 Մայիսի յետմիջօրէին:

Առաջնորդ Սրբազնութիւնը, նստաշրջանի վակման իր խօսքին մէջ, գնահատանք արձանագրեց ժողովականներու աշալուրջ աշխատանքներուն համար: Ան անգամ մը եւս շեշտեց սրտաց գործակցութեան իրամայականը, բաւարարութիւն յայտնեց, որ այս ժողովը ընթացած է սրտցաւ արտայայտութիւններով, եւ ընկգծեց, որ «գրաւոր որոշումներ ու բուէարկութիւններ այնքան արդիւնաբեր չեն ըլլար, որքան սրտի բուէները, որոնք կը հարստացնեն մեր գործի անդաստանները»: Ան մաղթեց, որ Կրօնական ժողովն ու Ազգ. Վարչութիւնը նոյն քափով ու յանձնառութեամբ շարունակեն յառաջիկայ տարուան աշխատանքները:

Որոշուեցաւ, որ Ազգ. Երեսփոխանական ժողովը յառաջիկայ տարի տեղի ունենայ Ֆերգանյի մէջ, Ա. Երրորդութիւն Մայր եկեղեցւոյ յարկին տակ:

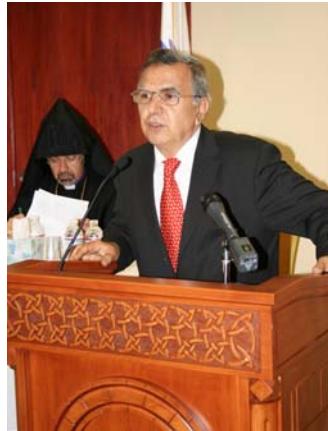
Ժողովը փակուեցաւ Առաջնորդ Սրբազնութիւն Պահպանիչով ու «Կիլիկիա»ի եւ «Մեր Հայրենիք»ի խմբերգումով:

37TH PRELACY REPRESENTATIVES ASSEMBLY

On the afternoon of Friday, May 15th, 2009, the 37th Prelacy Representatives Assembly convened at the "Dikran and Zarouhie Der Ghazarian" Hall, presided over by H.E. Archbishop Moushegh Mardirossian, Prelate, and with the participation of clergy members, Central Executive Council members Mr. Khajag Dikijian and Mr. Vahé Yacoubian, Religious and Executive Council members, delegates, Boards of Trustees Chairmen, Board of Regents members, and Prelacy Schools' principals and directors. This year's Assembly was hosted by the Board of Trustees of St. Gregory Church of San Francisco.

The Assembly officially convened with the invocation by the Prelate, after which he invited Very Rev. Fr. Barthev Gulumian to read the message of H.H. Catholicos Aram I. In his message, His Holiness had stated that he continues to follow the activities of the Prelacy closely and asserted his confidence that the work will continue with the same devotion and invaluable input of the delegates. His Holiness also expressed hope for the youth to become more involved in our church through the encouragement of our elders. The message concluded with His Holiness commending the dedicated service of the Prelate, councils, and delegates.

Following the election of the provisional diwan, welcoming remarks were delivered by Mr. Khajag Dikijian. Mr. Dikijian welcomed the delegates and particularly the newly elected member of the Central Executive Council Mr. Yacoubian. In addition, Mr. Dikijian spoke of the role of the Assembly and the delegates in the spiritual development of our youth.

Welcoming remarks were also delivered by Executive Council Chairman Dr. Garo Agopian and pastor of the host parish Rev. Fr. Avedis Torossian.

The Prelate was then invited to deliver his message. The Prelate first and foremost gave thanks to His Holiness for his constant care and guidance. The Prelate noted that the proclamation of 2008 as the Year of Christian Education by His Holiness impelled our Christian Education activities and those of our parishes, and in that same manner, this year our focus is on the youth. Thus, we will pay special attention to the needs of our youth and work to have them as active members and contributors to our community life. The Prelate reported that we have already witnessed the potential of our youth as they have joined the Boards of Trustees of our parishes and we now have a choir made up entirely of youth which will have its first concert in the near future. The Prelate then went over some of the highlights of the past year such as the celebration of the 35th anniversary of the Prelacy and the establishment of a new parish in North Hollywood. The Prelate also reflected on how the Prelacy has become the spiritual home for our community and meeting place for our youth and is the site of various seminars, conferences, and gatherings, and in conclusion wished success to the proceedings of the Assembly.

The election of the permanent divan followed with Mr. Nazareth Sadorian and Mr. Hamo Kasbarian elected as the Chairmen, and Mr. Herair Jermakian and Mr. Lecon Arabian as Secretaries. Mr. Haigaz Terterian, Mr. Jora Manoucherian, and Dr. Hagop Der Megerdichian were elected to the Resolution Committee.

Before the chairmen of the parishes' Boards of Trustees were invited to report on the activities of their respective parishes, Mr. Haigaz Terterian was invited to give a brief elaboration on the Armenian National Constitution. Subsequently, each parish representative on parish was called to the podium to report to the Assembly on their undertakings over the past year and future projects.

Prior to the start of the second session, the Prelate reminded the delegates of the tradition that has been taking place for the past few years to honor a devoted servant of our Prelacy during the Assembly. This year's honoree was Seminary alumnus, former teacher, Board of Trustee member, and Deacon Mr. Zohrab Yaralian. The Prelate, along with the Chairmen of the Religious and Executive Councils, invited Mr. Yaralian to the podium and presented him with a memento in recognition and appreciation of his decades-long service. Mr. Yaralian thanked the Prelate and reaffirmed his commitment and dedication to serving our faith and our church.

During the second session, briefings by the Religious and Executive Councils and Board of Regents took place. A discussion on the past year's endeavors followed, as well as a question and

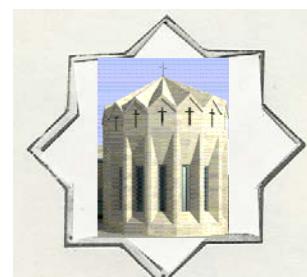
answer session. The Assembly found the activities of the Prelate, Councils, and committees serving under the Prelacy "highly commendable".

The Assembly reconvened on the morning of Saturday, May 16th. During the two sessions, proposals were offered by the delegates regarding the future activities of the Religious and Executive Councils and the Board of Regents, with emphasis put on strengthening our schools, our families, and the youth in general.

The Assembly concluded in the afternoon with closing remarks and the benediction by the Prelate. The Prelate commended the participation of the delegates and their input. He stressed the importance of continued collaboration for the realization of our mission, expressing hope that the endeavors of the coming term will be actualized through joint efforts and with the same dedication and diligence.

The Assembly officially closed with the singing of the Cilician and Armenian national anthems.

Next year's Assembly will take place at Holy Trinity Church in Fresno.

**ԱԶԳ. Վ. ԵՒ Ա. ՇԱՄԼԵԱՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆԻ
ԱԻԱՐՏԱԿԱՆ ԴԱՍԱՐԱՆԻ ԱՇԱԿԵՐԾՆԵՐԸ
Ս. ՀԱՂՈՐԴՈՒԹԻՒՆ ՍՏԱՑԱՆ ԱՌԱՋՆՈՐԴ
ՍՐԲԱՁԱՆ ՀՕՐ ԶԵՌԱՄՔ**

Ազգային Վահան եւ Անուշ Շամլեան միջնակարգ վարժարանի աւարտական կարգի աշակերտները Զորեխարքի, 20 Մայիսի առաւտուն, Համբարձման տօնի նախօրեակին, իրենց դաստիարակներուն եւ ծնողաօժանդակ մարմինի անդամներու ընկերակցութեամբ այցելեցին Ազգ. Առաջնորդարան եւ ընդունուեցան Թեմիս բարեխննամ Առաջնորդ Բարձր. Տ. Մուշեղ Արք. Մարտիրոսեանի կողմէ: Ներկայ էր նաև Ս. Աստուածածին եկեղեցւոյ հոգեւոր հովիներէն Արժ. Տ. Վազգէն Քինյ. Աքմանեան: Աշակերտները Ազգ. Առաջնորդարան եկած էին Ս. Հաղորդութիւն ստանալու եւ Առաջնորդ Սրբազնին հետ մտերմիկ պահ մը ունենալու համար:

Վարժարանի տնօրէնութիւնը յաջորդարար երկրորդ տարին ըլլալով է որ նման նախաձենութեան կը դիմէ, ինչ որ այս այցելութիւնը կը վերածէ գեղեցիկ աւանդութեան մը:

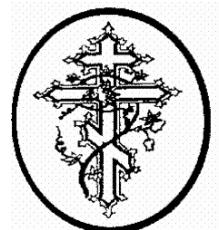
Աշակերտներն ու դաստիարակները առաջին հերթին համախմբուեցան «Ս. Տրդատ եւ Ս. Աշխեն» մատրան մէջ, ուր միասնաբար արտասանեցին Տէրունական Աղօթքը, ապա Զդումը արտասանեցին Տէր Հօր հետ, Առաջնորդ Սրբա-

զանէն թողութիւն ստանալով իրենց մեղեքուն համար:

Նախաճաշի պահէն ու խմբովին լուսանկարուելէ ետք, աշակերտները ուղղուեցան «Տիգրան եւ Զարուհի Տէր Ղազարեան» սրահը: Վարժարանի փոխ տնօրէնուհին՝ Տիկին Ռիթա Գարրիկեան, շնորհակալութեան խօսք ուղղեց այս ընդունելութեան համար եւ աւելցուց, որ աւարտական կարգի աշակերտները յուշանուէր մը բերած են Առաջնորդ Սրբազնին: Յուշանուէրը՝ Հայաստանի Ծաղկաձոր շրջանի պատմական Կեջարիս վանիքն պատկերն էր: Ապա, աշակերտներ արտասանութեամբ ու նուագով այլ անակնկալներ հրամցուցին:

Առաջնորդ Սրբազնը գնահատանքի արտայայտութիւններով ողջունեց աշակերտներն ու դաստիարակները: Ան անդրադարձաւ այն իրողութեան, որ շրջանաւարտ կարգի աշակերտներու Ազգ. Առաջնորդարան այցելութիւնը տեղի կ'ունենայ անոնց Հայաստան այցելութենէն ետք, երբ հայրենի հողին, զուրին ու օդին սնունդով տոգորուած՝ անոնք աւելի եւս հայցած են, իրեւ լրում վարժարանի յարկին տակ իրենց ստացած ուսման ու հայեցի դաստիարակութեան: Առաջնորդ Սրբազնը յորդորեց աշակերտները, որ այս ոգին ու մեր ժողովուրդին հետ կապը ամուր պահեն յառաջիկայ տարիներուն, ո՞ւր որ ալ ըլլան, ի՞նչ միջավայրի մէջ ալ որ գտնուին ու ի՞նչ ասպարէզ ալ որ որդեգրեն: Վերջապէս, ան ողջոյնի խօսք ուղղեց վարժարանի Տնօրէնին՝ Տիար Վազգէն Մատէնեանի ու անձնակազմին, գնահատելով հաստատուած այս աւանդութիւնը:

Հանդիպումը վերջ գտաւ «Մեր Հայրենիք» բայլերգին խմբերգումով:

CHAMLIAN SCHOOL GRADUATING CLASS RECEIVES HOLY COMMUNION AT THE PRELACY CHAPEL

On the morning of Wednesday, May 20th, 2009, and the eve of the Feast of the Ascension of our Lord Jesus Christ, H.E. Archbishop Moushegh Mardirossian, Prelate, welcomed to the Prelacy the graduating class of Vahan and Anoush Chamlian School. The students were accompanied by their teachers and Parent Teacher Committee members. Pastor of St. Mary's Church Rev. Fr. Vazken Atmajian was also in attendance.

It has become a tradition for the graduating class to come to the Prelacy and receive Holy Communion by the Prelate prior to their graduation.

Upon their arrival, the students and teachers gathered at the St. Dertad and St. Ashkhen Chapel where they recited the Lord's Prayer then received Holy Communion.

After breakfast, the students and teachers headed to the "Dikran and Zarouhie Der Ghazarian" Hall. Vice-Principal Mrs. Rita Kaprielian thanked the Prelate for the warm reception and announced that the students had a memento to present, a framed portrait of the Kecharis Monastery of Vanadzor. The students then presented an artistic program consisting of songs and poetry.

In his address to the students, the Prelate urged them to keep the Armenian spirit alive and strong in them wherever they may find themselves in the coming years.

The gathering came to a close with the singing of the Armenian national anthem.

ՀԱՄԲԱՐՁՄԱՆ ՏՕՆԻՆ ԱՌԻԹՈՎ Ս. ՊԱՏՄԱՐԱԳ ԵՒ ԱԻԱՆԴԱԿԱՆ ՃԱՇԿԵՐՈՅԹ

Մեր ազգային ու եկեղեցական ուրախանիք տօներէն մէկն է Քրիստոսի համբարձման տօնը:

Համաձայն Արեւմտեան մեր Թեմի աւանդութեանց, եւ Թեմիս քարեխնամ Առաջնորդ Բարձր. Տ. Մուշեղ Արք. Մարտիրոսեանի տնօրինութեամբ ու հանդիսապետութեամբ, Հինգշարքի, 21 Մայիսի առաւտուն, Ս. Պատարագ տեղի ունեցաւ Կլենտէյի Ս. Աստուածածին եկեղեցւոյ մէջ: Պատարագիչն էր Օրէնն Քառնթիի Ս. Քառասնից Մանկանց եկեղեցւոյ հոգեւոր հովիւ Արք. Տ. Հրանդ Քհնյ. Երկեցեան, որ այս առիթով իր ժարողին ընթացֆին, անդրադաւ Համբարձման տօնի խորհուրդին եւ քրիստոնեայ հաւատացեալի կեանին մէջ անոր պատգամի արժէին:

Ս. Պատարագին ներկայ էին Հայաստանի գլխաւոր հիւպատոս Տիար Գրիգոր Յովհաննիսին և իր ազնիւ Տիկինը՝ Վիքորիա, հոգեւորականաց դասու անդամներ եւ մեծ թիւով հաւատացեալներ:

ՏԻԿՆԱՑ ՕԺԱՆԴԱԿ ՄԱՐՄԻՆԻ ՃԱՇԿԵՐՈՅԹԸ

Ս. Պատարագէն ետք, կլենտէյլի First Congregational Church-ի սրահին մեջ տեղի ունեցաւ Ազգ. Առաջնորդարանի Տիկնանց Օժանդակ Մարմինի կազմակերպած աւանդական ու տոհմիկ նաշկերոյթը:

Առաջնորդ Սրբազնին կողին, նաշկերոյթին ներկայ եղան Տ. Հրանդ Քինյ. Երեցեան, Տ. Կոմիտաս Քինյ. Թորոսեան, ազգային բարերարներ, եւ շուրջ 250 մասնակիցներ:

Հանդիսավարն էր Տ. Օ. Մարմինի անդամներէն Տիկին Հուրիկ Ապտուլեան: Ան առաջին հերթին հրաւիրեց Առաջնորդ Սրբազնը, որպէսզի կատարէ սեղաններու օրինութիւնը: Առաջնորդ Սրբազնը ապա ողջունեց մասնակիցները, գնահատանենով արտայատուե-

ցաւ Տիկնանց Օժանդակ Մարմինի ժրաշան անդամներուն մասին ու բարձր գնահատեց Տիկնայի Գոհար ու Բեկի Սիլահեանները, որոնք սիրայօժար յանձն առած էին օրուան հիւրընկալումը:

Արժ. Տ. Հրանդ Քինյ. Երեցեան Համբարձման տօնին յատուկ խօսքը ու անոր կապուած աւանդութիւնները ներկայացուց, վեր առնելով այն իրողութիւնը, թէ ասիկա եկեղեցական ու ազգային տօն է, որովհետեւ մեր ժողովուրդը գեղեցիկ եւ զուարք աւանդութիւններով կապուած է Համբարձման տօնին. ան խօսեցաւ տոհմիկ արարողութիւններուն, վիճակաձգութեան աւանդութեան եւ մեր ժողովուրդի կեանֆին մէջ անոնց դերին մասին:

Կիրարկուեցաւ գեղարուեստական կոկիկ յայտագիր մը, որուն մասնակցութիւն բերաւ երիտասարդ երգիչ Գագիկ Պատալեան: Զուարք մբնուրտը աւելի եւս շենցաւ աւանդական վիճակաձգութեամբ եւ «Զան Կիւլիւմ»ի արարողութեամբ: Տիկնանց Օժանդակ

Մարմինը այս առիթով պատրատած էր երգարան-տեսրակ մը, որ կը բովանդակէր համբարձման ու հայրենասիրական երգեր. ներկաները մբնուրտը պայծառացուցին խանդավառ երգերով եւ կատարուեցան նուիրատըւութիւններ:

THE FEAST OF ASCENSION CELEBRATED WITH DIVINE LITURGY AND TRADITIONAL LUNCHEON

On Thursday, May 21st, 2009, the Feast of the Ascension of our Lord Jesus Christ was celebrated

within the Prelacy with Divine Liturgy followed by the traditional luncheon. H.E. Archbishop Moushegh Mardirossian, Prelate, presided over Divine Liturgy,

which was celebrated at St. Mary's Church in Glendale by Rev. Fr. Hrant Yeretziyan. Rev. Fr. also delivered the sermon, in which he spoke of the

meaning of the Ascension in our individual lives.

Participating in the services were clergy members, the Consul General of Armenia the Honorable Grigor Hovhannisyan and his wife Victoria, and faithful.

The traditional luncheon, which is organized each year by the Prelacy Ladies Auxiliary, followed at First Congregational Church in Glendale, with the participation of the Prelate, Rev. Fr. Hrant Yeretziyan, Rev. Fr. Gomidas Torossian, and over 250 sponsors and friends.

Master of Ceremonies and Ladies Auxiliary member Mrs. Hourig Abdulian welcomed the guests then invited the Prelate to deliver the invocation. The Prelate welcomed the guests and commended the Ladies Auxiliary members for their contributions. The Prelate also thanked and commended Mrs. Kohar and Mrs. Peggy Sulahian for hosting the luncheon.

Rev. Fr. Hrant spoke about the religious and national traditions associated with the Feast of the Ascension and their significance in our lives today.

Guests also enjoyed a performance by singer Gagik Badalyan, participated in the traditional casting of lots and the singing of songs with the help of a song book compiled for this occasion by the Ladies Auxiliary. Throughout the event, donations were also made by the guests on this joyous occasion.

